

พุทธสาวิกา

อภิตมาลัยขาว พสง

ฉบับที่ ๙๐ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๗

“น้อมกราบมุทิตาจิต ๘๐ ปี กิกษุณีธัมมบัณฑิต มหาเถรี”

จากโต๊ะบอโก

ฉบับที่ ๙๐ (กค.-กย.๖๗)

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๖๘ ค่ะ ขออภัยท่านผู้อ่านอีกครั้ง ฉบับนี้ออกช้ามาก ๆ จึงทำให้เพิ่มเนื้อหา
อัดแน่นเป็นพิเศษ มีหลากหลายเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่นการบรรพชาสามเณรีชาพรราชา,พรราชาที่วัดพรทรงธรรมกลียาณี
และธรรมะจากการทำงานในสระ โดยอักษรศรีรายงาน

มดคำ รายงานเบื้องหน้าและเบื้องหลังวังมหาปารณา ได้นำต้นฉบับ เหมียงอยู่ในเหตุการณ์
ด้วยรูปเล่าต้องอ่านเองนะะ เมื่อออกพรรษาแล้ว ที่วัดราฯ ได้จัดงานกฐิน วันที่ ๓ พ.ย.๖๗ พิมพ์
รายงานบรรยากศศึกษาในงาน รวมทั้งพิมพ์ประวัติและความหมายของกฐิน เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้มีความเข้าใจมากขึ้น
คอลัมน์ “เก็บตกรอกวีรวัตร” เรื่อง หลวงแม่กับวิธีการสอนที่ไม่เหมือนใคร พี่วรรณ
ได้เล่าถึงวิธีการสอนของหลวงแม่ ที่เน้นการปฏิบัติ การลงมือทำจริง และอีกเรื่อง โดยศร.วรารมย์ (พี่วารี)
“พอเพียง พอดี มีสุข” กับปัจจุบันค่ะ

ขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอให้ผู้อ่านแต่ละท่านเข้ามาร่วมสร้างงานเขียนด้วยกัน

*****

สามารถส่งบทความเข้ามาทาง Line Official : @832rukmc

หรือส่งมาทาง e-mail : sdk.info7@gmail.com

หรือส่งจดหมาย มาที่ วัดพรทรงธรรมกลียาณี ภิษุณีอาราม เลขที่ ๑๙๕ ถนนเพชรเกษม

ต.พรประโทน อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐ // โทร. (๐๓๔) ๒๕๘ ๒๗๐

จดหมายข่าวนี้ อยู่ในรูปแบบของดิจิทัล โดยท่านผู้อ่านยังสามารถติดตามอ่านได้จาก

website : www.thaibhikkhunis.com และ www.songdhammakalyani.com

ทีมงานหน้าใหม่นี้ จัดทำจดหมายข่าวพุทธสาวิกา โดยนำข้อมูลขึ้นในเวบไซต์ เราพยายาม
จัดรักษาเวลาให้ออก ตรงตามกำหนดค่ะ

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ใต้โปรดปกป้องคุ้มครอง
ท่านผู้อ่านทุกท่านให้ผ่านพ้นอุปสรรคทั้งหลาย มีแต่ความสุขความเจริญ

สารบัญ

อักษรศรี

หน้า

๓-๔

เก็บตกรอกวีรวัตร

๕-๖

พอเพียง พอดี มีสุข

๗-๘

ชีวิตที่เปลี่ยนไป

๓๐-๓๒

ธรรมะจากการทำงานในสวน

๓๓

บรรพชาสามเณรีในพรรษา

๓๔-๓๕

กฐิน

๓๖-๓๗

ประวัติกฐิน

๓๗-๓๘

มดคำ

๒๓-๒๖

ชุมชนชาววัตร

๒๗-๓๒

วัตถุประสงค์

๑. สนับสนุนการปฏิบัติธรรมเพื่อการดับทุกข์
ของเพื่อนมนุษย์

๒. สนับสนุนให้ผู้หญิง และเด็กเข้ามามีส่วน

ร่วมรับผิดชอบพุทธศาสนาในฐานะพุทธบริษัท ๔

๓. เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับภิกษุณีสงฆ์ทั่วโลก

๔. ส่งข่าวสารความเคลื่อนไหวของสมาชิภิกษุณี

พุทธสาวิกา

ธรรมบรรณาการ

เป็นแม่ของลูกไม่พอ

ให้เป็นแม่ของโลกด้วย

ภิกษุณีวรมัย กบิลสิงห์

วัตรทรงธรรมกลียาณี

เลขที่ ๑๙๕ ถนนเพชรเกษม ต.พรประโทน อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐

โทร.(๐๓๔) ๒๕๘ ๒๗๐ โทรสาร.(๐๓๔) ๒๕๘ ๓๓๕

เขียนบนเว็บไซต์ของวัตรฯ ได้ที่

www.thaibhikkhunis.org

facebook : songdhammakalyani

songdhammakalyani@gmail.com

จัดทำโดย : วัตรทรงธรรมกลียาณี ภิกษุณีอาราม

ที่ปรึกษา : ภิกษุณีฉิมมนันทา

บรรณาธิการ : ทีมงานหน้าใหม่...ใจดี

กองบรรณาธิการ : "อักษรศรี", "พิมพ์ทอง"

"มดแดง", "มดดำ"

ฝ่ายผลิต : ปทุมมา พลอยรัมย์

: เกียรติวิรัตน์ ปัญญาวารกาญจน์

พรรษาที่วัตรทรงธรรมกัลยาณี

“อักษรศรี”

พรรษานี้เรามีการบรรพชาสามเณรีในพรรษาและมีสามเณรีในพรรษาเพิ่ม ๖ รูปแต่จำเป็นต้องลาสิกขาไปเนื่องจากโรคภัยไข้เจ็บเสีย ๑ รูปตกลงเหลือสามเณรี ๕ รูปสิกขมานา ๒ รูปและภิกษุณี ๗ รูปค่ะ

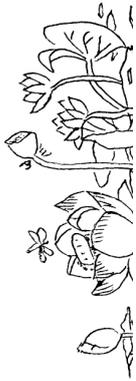
ในช่วงนี้เราจึงมีการเรียนแทบทุกวันปกติแล้วหลวงแม่ท่านจะสอนตอน ๑๐ โมงเช้าบางครั้ง ดร.กาญจนา ก็ช่วยสอนตอน ๑๕.๐๐ น. นอกจากสามเณรีชาวไทยแล้วก็มีภิกษุณีที่มาจากศรีลังกา ๑ รูปและสิกขมานาที่มาจากอเมริกาอีก ๑ รูปทำให้บรรยากาศของการเรียนและบรรยากาศของการทำงานที่วัตรฯ ค่อนข้างจะเป็นอินเตอร์

เราได้ตกลงกันว่าถ้าหลวงแม่พูดเป็นภาษาไทยไปแล้วฝ่ายที่ฟังภาษาอังกฤษจะต้องยกมือเพื่อให้หลวงแม่ทราบว่าการที่จะฟังภาคภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกันฝั่งที่ฟังภาษาไทยหากหลวงแม่พูดภาษาอังกฤษไปแล้วยังไม่ได้แปลเป็นไทยก็ต้องมีความรับผิดชอบยกมือเพื่อให้หลวงแม่รับทราบว่าจะต้องพูดซ้ำเป็นภาษาไทยด้วย

นี่เป็นข้อตกลงเพื่อให้หลวงแม่ท่านจำได้ว่าพูดภาษาอะไรไปแต่บ่อยครั้งท่านก็พูดผสมระหว่างไทยกับอังกฤษที่นี้เลยฟังไม่รู้เรื่องกันทั้งสองฝ่ายแต่บางครั้งแม้ว่าจะไม่ได้พูดภาษาที่ตัวเองเข้าใจก็เข้าใจได้เพราะว่าหลวงแม่ท่านพูดด้วยภาษากายด้วยก็เป็นเรื่องที่สนุกสนานพอสมควร

นอกจากนี้ก็มีการจัดรายการทัวร์ เป็นทัวร์ประวัติศาสตร์ที่หลวงแม่ท่านสนใจ ทัวร์แรกมีอาจารย์วารุเป็นวิทยากร มีพี่สุทศ-สา(แทน) เป็นคนจัดการเรื่องรถให้ มีประทุมมา(เจ๊ียบ) ดูแลเรื่องอาหาร หลากๆ คนช่วยกันก็สามารถที่จะทำให้รายการทัวร์สนุกสนานได้ มีพี่เอมอรพีโทอาจารย์วารุไปสำรวจเส้นทางก่อนจะเดินทางจริงด้วยค่ะ ทำให้รายการทัวร์ของเรามีคุณภาพ ทัวร์ครั้งแรกนี้ร่วมญาติหลวงแม่ ท่านตั้งใจที่จะไปค่ายบางระจันแต่บนเส้นทางนั้นก็แวะไปอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรจุดที่พระองค์ท่านชนช้างเอาชนะศึกกับพม่าได้เราก็ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ไปด้วยกัน ที่นี้เรื่องราวประวัติศาสตร์ส่วนนี้เป็นประวัติศาสตร์ที่เราเสียกรุงและสมเด็จพระนเรศวรท่านกู้เอกราชเป็นครั้งแรกก็เลยนำ

ไปสู่การพูดคุยว่าเรายังไม่ได้พูดถึงเรื่องการกุ้อกราชครั้งที่ ๒ เป็นที่มาของความคิดที่จะต้องจัดทัวร์ครั้งที่ ๒ ให้องค์ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตรงนี้เล่าทิ้งเอาไว้เพื่อให้เกิดความสนใจสำหรับคนที่อ่านบทความนี้นะคะแล้วก็ให้ติดตามว่าทัวร์ครั้งที่ ๒ เราจะไปที่ไหนแต่ทราบโดยกำหนดการแล้วว่าเป็นวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๗ ติดตามเรื่องราวต่อได้ค่ะ

นอกจากนั้นเนื่องจากเรามีพระภิกษุณีที่มาจากศรีลังกาเราก็เลยขอให้ท่านสอนการสวดมหาสมยะสูตรซึ่งเป็นพระสูตรบทยาวใช้เวลาหลายวันในการที่จะเตรียมความพร้อมและในการที่จะเรียนในการที่จะสวดด้วยกันแล้วแต่เป็นงานที่อยู่ในพรรษาทั้งสิ้นค่ะ

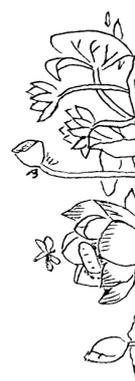
ก

พี่ผารุ่งซึ่งเป็นลูกที่อยู่กับเรามาานาน ช่วงนี้เสียสละเวลาเข้ามาช่วยงานเฉพาะเสาร์-อาทิตย์ เราก็เลยได้รวมกำลังกันตัดกิ่งไม้ที่ขึ้นไประสายไฟหลายจุดในวัดระฯของเรา แล้วก็ม้งานต่อเนื่องก็คือบรรดาหลวงพี่ทั้งหลายต้องช่วยกันทอนกิ่งไม้และไปไม้เป็นงานที่แสดงสามัคคีธรรมอย่างแท้จริงล้วนแล้วแต่เป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อการละลายความยึดมั่นถือมั่นในตนเป็นการสร้างสังฆะอีกวิธีหนึ่งค่ะ

ขอเพิ่มเติมค่ะ

ในช่วงเข้าพรรษาปีนี้เราสูญเสียคุณลุงวันชัยสามีของคุณป้าจันทร์เพ็ญ ปรียาโพoram ก็เลยถือโอกาสฝึกสามเณรีและสงฆ์ของเราในการสวดอภิธรรม เราได้สวดอภิธรรมให้คุณลุงวันชัย ๓ วันมีแขกเหรื่อมามากพอสมควร

เก็บตกรอกรั้ววัด

หลวงแม่กับวิธีการสอนที่ไม่เหมือนใคร

“วรวรรณ ไม่อ่อนมือ”

สวัสดีค่ะ ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน หลายเดือนที่ผ่านมาผู้เขียนถูกโยกย้ายให้ไปรับหน้าที่ดูแลงานอีกแผนกในเครือของกรุ๊ป สิ่งก็ตามมานอกจากต้องศึกษางานใหม่แล้ว ยังต้องเจอกับการถูกเรียกเข้าอบรมวิชานั้นนี้เป็นประจำทุกเดือน เรียกว่าอบจนตัวลืบทัวแห่งไปหมด จึงทำให้นึกย้อนไปสมัยที่ได้บวชเรียนเป็นสามเณรกับหลวงแม่ นึกถึงวิธีการสอน วิธีการบ่มเพาะของผู้เป็นอาจารย์กับลูกศิษย์ในช่วงนั้น ขนาดผ่านมาหลายปีความรู้ที่หลวงแม่สอนยังทำให้ผู้เขียนนำมาใช้ได้ในชีวิตทำงานและครอบครัว จนถึงปัจจุบัน ด้วยวิธีการสอนที่ไม่เหมือนใคร รวมถึงการว่ากล่าวตักเตือนที่หลายคนอาจจะมองว่าท่านดุ แต่เอาจริงที่ท่านว่ากล่าวตักเตือนก็ล้วนมาจากท่านไม่ต้องการเห็นลูกศิษย์ดำเนินชีวิตไปในทางที่ผิด พุดง่าย ๆ ก็คือท่านรักและอยากเห็นเราเป็นคนดีนั่นเอง แต่ถึงแม้ว่าหลายคนอาจจะคิดว่าหลวงแม่ดุ แต่ในทางตรงข้ามท่านกลับมีมุขตลก เป็นกันเอง คุยสนุกสนานตามความเหมาะสมของบริบท ไม่ได้ขนาดถึงกับดูไม่งาม

จากที่เขียนไว้แต่แรกว่าวิธีการสอนของหลวงแม่ที่ไม่เหมือนใคร ผู้เขียนจะขอยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวมากๆ เช่น ถ้าท่านสอนในชั้นเรียนท่านจะสอนพื้นฐานว่า ให้ทุกคนฟังอย่างตั้งใจ ไม่เข้าใจให้ถาม แต่อย่าจดตามทุกอย่างมันจะไม่ได้ประโยชน์เพราะถ้าเมื่อไหร่เราเอาแต่ก้มหน้าจดอย่างเดียว ความรู้จะไม่เข้าไปที่สมองแต่มันจะไหลไปที่ตัวหนังสือแทน ดังนั้นพอถึงเวลาหลวงแม่ย้อนถาม พวกเราก็จะก้มหน้ามองหาแต่สิ่งที่เราจด โดยที่สมองเราไม่ได้จำ ไม่ได้ทำความเข้าใจกับเรื่องราวที่เรากำลังเรียน แต่ถ้าเราตั้งใจฟังเมื่อไม่เข้าใจก็ถาม นั่นแหละบางที่เราอาจจะเข้าใจทุกอย่างโดยที่เราไม่ต้องจดลงไปแม้แต่ตัวเดียว หรืออาจจะจดเฉพาะคำที่ไฮไลท์แบบที่ตัวเองรู้คนเดียวก็ได้ อีกริชาหนึ่งที่ท่านสอนคือ วิชาการจับประเด็น ซึ่งเป็นวิชาที่ผู้เขียนถือว่าคลาสสิกมากๆ วิชาที่ท่านสอนให้เราเรียนรู้ เวลาที่ต้องเจอกับเนื้อหาที่มีรูปแบบต่างกัน และเราต้องสามารถสรุปออกมาให้เป็นใจความที่มีสาระสำคัญให้ได้ ไม่ว่าจะรูปแบบนั้นจะมีเพียงแค่อข้อความ ภาพ หรือเสียงอย่างเดียวก็ตาม สองวิชาที่กล่าวมา ผู้เขียนได้นำมาใช้ในชีวิตการทำงานได้ดีมาก จนหลายคนในที่ทำงานเอ่ยปากว่าไม่ว่าจะเป็นการประชุมสำคัญหรือมีเทรนนิ่งอะไร ผู้เขียนจะเป็นคนที่เข้าใจและสรุปเนื้อหาได้เร็วกว่าคนอื่นเสมอ

นอกจากวิชาในชั้นเรียนแล้ว ยังมีวิชานอกชั้นเรียนที่หลวงแม่สอนอีกมากมาย แต่ผู้เขียนจะยกตัวอย่างมาให้ท่านอ่านสักสองวิชา นั่นก็คือ วิชาเรียนรู้ผ่านการลงมือทำงานจริงแบบที่ไม่ต้องสอน อะ อะ ไม่ต้องงงคะ วิชานี้มีอยู่จริงนั่นก็คือเมื่อตอนที่ผู้เขียนบรรพชาครั้งที่สองเป็นเวลาหนึ่งเดือนช่วงที่บวชเก้าวัน ส่วนใหญ่เราใช้เวลาอยู่ในชั้นเรียนเป็นหลัก แต่พอหลังจากครบเก้าวันหลายคนลาสิกขาไปแล้ว ผู้เขียนคิดในใจเหมือนกันว่าจากนี้เราจะเจออะไรบ้างนะ เราจะต้องทำอะไร (แอบกังวลใจ) ปรากฏว่าภารกิจที่หลวงแม่มอบหมายคือ กวาดใบไม้เพื่อให้พื้นที่ของวัดฯ ดูสะอาด รมรื่น ทำหน้าที่ดูแลห้องสมุดจัดหนังสือให้เป็นหมวดหมู่และเป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของวัดฯ อีกด้วย ตอนนั้นในใจก็คิดว่า งานทำความสะอาดกวาดใบไม้ ก็ดีนะ งานไม่ยากแค่กวาดให้หมดไป วัดฯจะได้ดูสะอาด ใครมาเยือนจะได้เห็นว่าวัดฯเราสะอาด พอลงมือทำจริงตอนเช้ากวาดเสร็จ ตอนเย็นใบไม้มันร่วงมันปลิวมาให้กวาดอีกแล้ว ใจหงุดหงิดคิดว่ามันร่วงอะไรกันนักหนา จนมีอยู่วันหนึ่งตอนช่วงถวายแรง หลวงแม่ถามว่า “ลูกกวาดใบไม้แล้วได้อะไร” ผู้เขียนก็พาชื่อตอบไปว่า “ใบไม้มันร่วงทุกวันเลยคะ กวาดวันนี้หมด พรุ่งนี้มีให้กวาดอีกไม่หมดสักที” ท่านถามต่อว่า “แล้วรู้หรือยังว่าทำไมถึงร่วงทุกวัน” เท่านั้นแหละสมองซึ่งไม่ค่อยจะฉลาดเท่าไรถึงได้เริ่มเข้าใจประโยชน์ที่ท่านถามแล้วตอบไปว่า “ถ้าลูกตีความเช่นนี้จะถูกหรือไม่ ใบไม้ร่วงมาให้ลูกกวาดทุกวันทั้งใบอ่อน ใบแก่ ก็เหมือนชีวิตคนเราที่มีเกิดและมีจากไป จะเด็กหรือผู้ใหญ่เป็นธรรมชาติของการเกิดและดับ ที่เกิดขึ้นทุกวัน ทุกนาที เหมือนใบไม้ที่

ร่วงหล่นอยู่ตลอดเวลา” หลวงแม่บอกว่า “นั่นแหละคือสิ่งที่หลวงแม่ต้องการสอนให้ลูกเข้าใจถึงวิถีของการเกิดและดับ” ผู้เขียนเลยเข้าใจแล้วว่าทำไมหลวงแม่ถึงเลือกสอนผู้เขียนในเรื่องนี้เพราะว่าตอนนั้นคุณแม่นกเอี้ยงของผู้เขียนเริ่มอายุมาก ผู้เขียนดูแล ท่านยามเจ็บป่วยเป็นอย่างดี และก็มีอาการกังวลใจตลอดเวลาคือการยอมรับไม่ได้หากวันหนึ่งคุณแม่นกเอี้ยงจะจากผู้เขียนไป

ส่วนเรื่องงานจัดหนังสือที่ห้องสมุดให้เป็นหมวดหมู่ หากมองว่าถ้าจะมอบหมายมาจัดให้เรียบร้อยแค่นั้นก็คงไม่ใช่หลวงแม่แน่ ๆ ผู้เขียนเลยคิดว่าหลวงแม่กำลังจะสอนอะไรเรานะ สุดท้ายถึง

บางอ้อ ตีความออกมาได้ว่า การจะทำอะไรให้มันเข้าพวก จัดวางเป็นกลุ่มได้ถูก เราก็ต้องศึกษาเรียนรู้ก่อนสิ ว่าอะไรควรอยู่ด้วยกัน ไม่ใช่แค่จัดวางให้สวยก็พอ แต่ต้องแบ่งกลุ่ม แบ่งชนิดของหนังสือให้เหมาะสม ผู้เขียนแบ่งเป็นงานของหลวงย่า และของหลวงแม่ และก็เข้าไปอ่านหนังสือแต่ละเล่ม (ไม่ได้อ่านทุกเล่ม) แล้วก็ค่อยๆ แบ่งให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน ที่ทำแบบนี้เพราะ หากมีแขกเข้ามาในวัตรฯ ถ้าเค้าถามว่า หนังสือเล่มนี้ เล่มนั้นคืออะไร หรือมีหนังสือเล่มไหนที่เราควรแนะนำ เราจะได้อธิบายได้ถูก ซึ่งหน้าที่นี้ก็จะสอดคล้องกับงานประชาสัมพันธ์ซึ่งงานหลักคือการตอบคำถามแขกที่เข้ามาหรือการรับโทรศัพท์ ดังนั้นก่อนที่จะตอบคำถามได้เราก็ต้องเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตรฯ ของเราให้ครบถ้วนเสียก่อน หากเป็นสามเณรี หรือเป็นลูกศิษย์ แต่ไม่สามารถตอบข้อมูลเกี่ยวกับวัตรฯ ได้แล้ว คงเป็นเรื่องน่าอายแน่นอน วิชานี้จึงสรุปได้ว่า การทำอะไรก็ตามต้องศึกษาข้อมูลทุกอย่างให้ดีก่อนตัดสินใจลงมือทำ และยังต้องสามารถถ่ายทอดข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้อื่นอีกด้วย

สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือศักยภาพในการเป็นผู้นำของหลวงแม่ ผู้เขียนเชื่อว่าไม่มีใครเสมอท่านได้ ยกตัวอย่างเรื่องการถวายแรงทุกวันในช่วงเย็น หากย้อนกลับไปหลายสิบปีก่อนวัตรฯ เราอยู่ในช่วงการพัฒนา วิหารยโสธรายังไม่มี พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเต็มไปด้วยดิน และต้นไม้ หลวงแม่ท่านจะนำที่ม้วนนี้ขุดดินตรงนี้ วันนี้ไปตัดต้นไม้ตรงโน้น ทั้งหลวงพี่ทั้งลูกเณรก็จะช่วยกันแต่ที่ตกลงคือ คนที่หมดแรงและเหนื่อยส่วนใหญ่จะเป็นพวกเรา ส่วนหลวงแม่ท่านยังหมุนซ้ายหมุนขวา แข็งแรงกว่าพวกเราหลายเท่า คิดย้อนกลับไปทำให้คิดถึงปัจจุบันของการเป็นหัวหน้าที่ดีต้องรู้จักนำรู้จักทำให้ลูกน้องเห็นเป็นตัวอย่าง ไม่ใช่ดีแต่สั่งอย่างเดียวมีอะไรเกิดขึ้นก็ให้ลูกน้องวิ่งไปตายก่อน และที่สำคัญอีกวิชาหนึ่งของการเป็นหัวหน้าที่หลวงแม่สอนไว้ก็คือ การเป็นผู้รับฟังที่ดี และต้องฟังจนจบไม่ใช่ลูกน้องมาพูดอะไรจะเอาแต่ขัด และเอาความคิดเห็นของตัวเองเป็นใหญ่ ตรงนี้ถือว่าเป็นหัวหน้าที่ไม่ดีมากๆ

เขียนจนเพลินจนเกินหน้ากระดาษอีกแล้วค่ะ สรุปสั้นๆ จับประเด็นเลยว่า ตลอดสิบกว่าปีที่ผ่านมา ยังไม่เคยลืมเลยว่าหากช่วงนั้นไม่มีโอกาสได้บวชเรียนกับท่านแล้ว เราคงไม่วิชาความรู้ดีๆ ที่ท่านสอนติดตัวมาใช้ และเติบโตเป็นเจ้าของคนขายคนได้ดีมาจนทุกวันนี้ คิดแล้วก็ให้หนักถึง เทรนนิ่งที่ได้รับอยู่ตอนนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่ดี เพียงแต่แอบบอกตัวเองว่า เรียนกับใคร เทรนกับใคร ก็ไม่ถูกใจเท่ากับเรียนกับหลวงแม่จริงๆ

แล้วพบกันฉบับหน้านะคะ

ทิดไก่อ

ช่วงเวลาที่ผ่านมามีข่าวเกี่ยวกับธุรกิจแชร์ลูกโซ่ ที่มีอยู่ในสังคมของเรามาเป็นระยะๆ สร้างความเสียหายให้กับสังคม ผู้คน และเศรษฐกิจของไทยไม่น้อยเลย

ธุรกิจเหล่านี้ มีเจตนาสร้างภาพให้ดูน่าเชื่อถือ แต่เกินจริงอย่างยิ่ง นับตั้งแต่หลอกลวงว่าธุรกิจนี้สร้างความร่ำรวยให้กับคนที่เข้ามาร่วมหรือทำในลักษณะ “ลูกข่าย” ไปจนเจ้าของธุรกิจเอง เป็นต้นว่าการพาลูกข่ายไปเที่ยวต่างประเทศซึ่งดูหรูหรา การโชว์ว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือสิ่งของที่แสดงออกถึงความร่ำรวย เช่นรถสปอร์ต หูคั่นหลายสิบล้าน ข้าวของเครื่องใช้แบรนด์เนมราคาแพง โทรศัพท์สุดหรู พร้อมทั้งสื่อสารสิ่งเหล่านี้ทางโซเชียลอย่างต่อเนื่อง จนตอกย้ำความคิดคนที่เริ่มสนใจในธุรกิจนี้ว่าจะสามารถร่ำรวยได้อย่างรวดเร็วถ้าเข้าร่วม รวมทั้งการใช้คนมีชื่อเสียงมาเป็นพรีเซนเตอร์ให้ดูน่าเชื่อถือเข้าไปอีก

ธุรกิจประเภทนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการขายสินค้าหรืออยู่บนการทำธุรกิจที่แท้จริง (ซึ่งจะต้องมีการขายสินค้ามากกว่าการสร้างแผนการตลาดหรือการอบรมอยู่ตลอดเวลา) แต่แท้จริงเป็นการระดมเงินมหาศาลจากลูกข่ายหรือคนที่หลงเชื่อ เอามาหมุนไปหมุนมา สินค้าที่ผลิตออกมา ก็ทำออกมาเพื่อบังหน้าและคุณภาพต่ำ ตั้งราคาแพงมากเกินจริงเพื่อให้เจือสมกับค่าตอบแทนที่นำเสนอว่าสูงลิ่ว ซึ่งราคาขนาดนั้น ย่อมไม่สอดคล้องกับการจับจ่ายใช้สอยของคนทั่วไป สินค้าจริงจึงขายแทบไม่ได้และไม่มีใครรู้จัก อีกทั้งต้องเข้าอบรมการขายอะไรต่างๆ โดยมีค่าอบรมในราคาสูงมากเกินควร

เมื่อเราค่อยๆ พิจารณาด้วย สติ เราจะเห็นชัดเจนว่า ด้วยความโลภนี้เองที่ส่งผลให้คนที่หวังรวยเร็วแบบไม่เหนียวแก้วเข้าสู่เครือข่ายนี้ได้อย่างง่ายดาย ด้วยเข้าใจไปว่า เมื่อทำตามแม่ข่ายบอก เมื่อเข้าอบรมและเสียค่าคอร์สแพงๆ แล้ว ก็จจะร่ำรวยเหมือนที่คนในธุรกิจนี้แสดงให้เห็น จะได้อัปเลเวลชีวิตเพื่อก้าวเข้าสู่ความมั่งคั่งกับเขาสักที แต่ก็ดังที่ทุกคนก็ทราบไว้ ความรวยแบบที่ไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทำงานหนัก การทุ่มเทสติปัญญาสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งและการรู้ประมาณตน เป็นความร่ำรวยบนพื้นฐานที่ไม่สู้จะเป็นเหตุเป็นผล ไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความจริงและคงไม่ยั่งยืน เพราะไม่ได้ตั้งอยู่บนสิ่งจับต้องได้อย่างการงานหรือการลงทุนสร้างจนเกิดผลผลิตผลผลิตภาพ และมีโอกาสที่จะถูกหลอกให้เข้าร่วมเครือข่ายอาชญากรทางเศรษฐกิจได้อย่างง่ายดาย เมื่อกล่าวมาถึงตรงนี้ผู้อ่านคงเข้าใจได้ว่า คนเรานั้นรวยได้ แต่ต้องอยู่บนความมีเหตุผล มีผลิตผล

จริง ๆ แบบจับต้องได้ และต้องยั่งยืน อีกทั้งควรเป็นผลดีต่อสังคมด้วย ความคิดเช่นนี้ก็มีผู้ที่วางรากฐานการใช้ชีวิตทางเศรษฐกิจไว้ให้คนไทยมาตั้งนานแล้ว

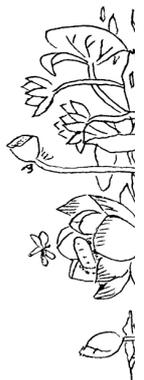

แนวคิดนี้สำคัญมาก แต่คนยุคนี้มักมองว่าเซยและกลับเข้าใจแนวคิดนี้กันผิดๆ นั่นคือ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ทรงกล่าวถึงความพอดี และความพอเพียงมาเนิ่นนาน แต่ที่ผ่านมาแนวคิดนี้ก็กลับถูกผู้ที่ไม่เข้าใจแสดงออกและตีความไปว่า เป็นแนวคิดที่ไม่ต้องพัฒนาอะไร อยู่อย่างจนๆ ถ้าหลัง ปลูกข้าวเลี้ยงไก่กินกล้วยไปวันๆ ไม่ต้องรวย ไม่มีการพัฒนาไม่ต้องแสวงหาทรัพยากรอื่นๆ ทั้งหมดนี้คือความเข้าใจผิดอย่างสิ้นเชิง เพราะความพอเพียงแบบที่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงให้แนวทางไว้และพวกเราควรนำมาปรับใช้ คือ “ความมีประสิทธิภาพ” (Efficiency) ของสิ่งที่มีฟังก์ชันในชีวิต อธิบายแบบเข้าใจง่ายๆ คือ มีน้อยก็ได้ มีมากก็ได้ แต่เป็นไปตามอัตภาพ เหมาะสมกับฐานะ การใช้จ่ายของแต่ละคน และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เรามีอย่างเต็มที่ อย่างมีประสิทธิภาพ คือเราอาจจะมีของแพงใช้ก็ได้ถ้าไม่เดือดร้อนและสมคุณค่า แต่ถ้าพิจารณาว่าไม่สำคัญ ก็ใช้ของที่พอมีคุณภาพพอประมาณก็ได้เหมือนกัน

ทั้งนี้ ทุกอย่างในขั้นพื้นฐานคือ การต้องพึ่งตนเองให้มากที่สุด การพึ่งตนเองมีความหมายถึงการรู้ว่าตนเองมีความชอบสิ่งใด มีทรัพยากรเท่าใด ถนัดและสามารถเรียนรู้อะไรได้เพิ่มขึ้นอีกบ้าง และสามารถสร้างสิ่งเหล่านั้น และฐานะขึ้นมาด้วยตน นี่คือปรัชญาที่แฝงมาในเรื่องของการนับถือตนเอง ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และสร้างฐานะของตนขึ้นมาได้ ดังที่ในหลวงทรงพระราชทานพระราชดำริว่า “ช่วยเขา ให้เขาช่วยเหลือตนเองได้” เมื่อพึ่งตนเองได้ ก็ขยายความร่วมมือไปยังเพื่อนและชุมชน ในการสร้าง “เครือข่าย” และพัฒนาความรู้และการใช้ทรัพยากรต่างๆ ร่วมกัน ไปจนการสร้างความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนอื่นๆ เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นไปในที่สุด แน่นนอนว่า ทุกอย่างต้องเริ่มจากการรู้จักตนเอง เป็น “สติปัญญา” ขั้นต้นที่จะเริ่มพัฒนาตนเป็นเบื้องต้น

สิ่งที่สำคัญ ก็คือ “ต้องไม่โลภอย่างมาก” “เมื่อโลภน้อยก็เบียดเบียนน้อย” ซึ่งแนวคิดนี้ย่อมไม่ปฏิเสธการแสวงหากำไร แต่ทำอย่างเกื้อกูล พอดีและแบ่งปันกันให้มากที่สุดและตั้งอยู่บนฐานของความมีเหตุผล กำไรนั้นเป็นธรรมดาของการค้าขายในสังคมมนุษย์ แต่จะเป็นอันตรายถ้าโลภและเห็นแก่ตัวจนเกินพอดี ไปจนการใช้เล่ห์กลทางการค้า หรือหลอกให้คนมาลงทุนในสิ่งที่ไม่เป็นจริง แต่เมื่อเราลองใคร่ครวญตามความเป็นจริง เมื่อคนขายและคนซื้ออยู่ได้ พอจับจ่ายกันได้ คนซื้อได้ของดี คนขายได้กำไรเหมาะสม ก็เกิดความสมดุลพอดี สังคมก็อยู่ได้ เกิดสันติสุขตามมาเป็นแน่แท้

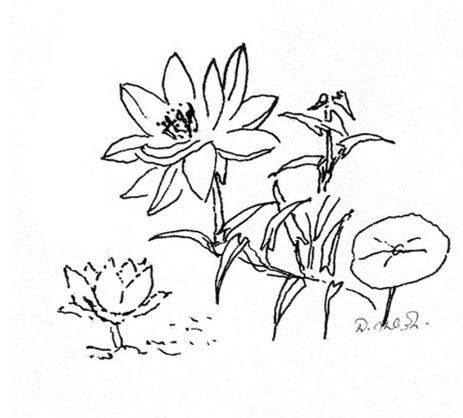
ในความเห็นของผู้เขียน แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มีหลักการที่ตั้งอยู่บนเหตุผลหรือความสมเหตุผลในการดำรงชีวิตและการทำมาหากิน การใช้สติปัญญาในทุกมิติที่จะรู้จักไตร่ตรอง การพึ่งตนเอง ไปจนการแบ่งปันเกื้อกูล ทั้งหมดนี้ สามารถใช้ได้กับทุกอาชีพ ทุกเศรษฐกิจฐานะ จะเงินน้อยเงินมาก ความเป็นอยู่เช่นไรก็ทำได้ทั้งนั้นเพราะการทำงานจริง และกินอยู่ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมแก่ตน เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนความมีศักดิ์ศรีของมนุษย์ที่ไม่แบมือขอใครแต่พึ่งพาตนเองให้มากที่สุดเพราะทุกคนมีความสามารถ เมื่อตั้งตนได้ก็เผื่อแผ่เกื้อกูล และแสวงหาความร่วมมือ แบบที่เรียกว่า “ระเบิดจากข้างใน” (แข็งแกร่งได้ด้วยตน) และต้องรู้จักพัฒนาไปให้อยู่ได้กับโลกนี้ แนวคิดนี้จึงสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับตนอย่างพอดี ๆ และเป็นไปอย่างรู้เท่าทันและยั่งยืน รับมือได้กับทุกความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคนี้

ตัวอย่างของความพอดีและพอเพียงตั้งแนวทางข้างต้นของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานไว้ นั่น มีอยู่มากมายในสังคมเรา ซึ่งวัตรทรงธรรมกัลยาณี ภิกษุณีอารามของเรา ก็ได้ดำเนินแนวทางดังนี้เรื่อยมา ตั้งแต่ความเป็นอยู่เรียบง่าย ประหยัดอย่างสมเหตุผลพอดี ๆ แต่มีครบและเป็นไปในทางบำรุงพระพุทธศาสนาและบำรุงสังคม การแยกขยะ เพื่อการรีไซเคิล ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้ ได้แก่การใช้โซลาเซลล์ เพื่อประหยัดพลังงาน และเพื่อใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุดอย่างมีประสิทธิภาพ เต็มกำลัง และกำลังจะนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้พัฒนาอีกหลายอย่างในอนาคต

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงก็คือเกราะป้องกันให้คนเรารู้จักใช้สติและปัญญาไตร่ตรอง การรู้จักใช้เหตุผลในการดำรงชีวิตและการทำมาหากินตามความเป็นจริง ไม่หลงกลคนที่เอาความร่ำรวยหรือหามาหล่อใจ รู้จัก “เอ๊ะ” กับแนวทางแปลก ๆ เพื่อที่จะไม่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจเหล่านี้ และรับมือได้กับทุกความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่นี้.

มดแดง ขอรายงานท่านผู้อ่านว่า เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๗ ที่ผ่านมา หลวงแม่ท่านไปนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน ใกล้เคียง กับอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ประมาณ ๑ เดือน ค่ะ หลวงแม่ก็จะใช้โอกาสที่ถูกจำกัดสถานที่ คือต้องมานอนที่โรงพยาบาลให้เป็นโอกาสที่ดี คือ พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส

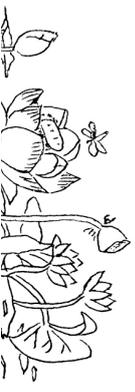
ทุกเช้าที่ตื่นขึ้นมาจะมองออกไปนอกหน้าต่างห้องที่หลวงแม่อยู่บนชั้น ๑๓ ของตึกโรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน ซึ่งอยู่ด้านหนึ่งตรงข้ามกับโรงพยาบาลรามมา อีกด้านหนึ่งตรงข้ามกับโรงพยาบาลพระมงกุฎ ท่านผู้อ่านที่ไม่คุ้นกับโรงพยาบาลนี้ก็จะนึกภาพออกว่าหลวงแม่อยู่ประมาณจุดไหนของกรุงเทพฯ

ภาพที่เห็นเป็นตึกกรมบ้านช่องไม่มีภาพของสังคมไทยเหลืออยู่เลย

อาคารที่เห็นใกล้ที่สุดทางซ้ายมือของหลวงแม่เป็นตึกน่าจะไม่น้อยกว่า ๑๘ ชั้นเป็นแผนกทันตกรรมของโรงพยาบาล ด้านหน้าเป็นที่อยู่ของนายทหารเสนารักษ์หน้าตาเป็นอาคารยาวๆ ๕ ชั้น เรียงกัน ๓-๔ อาคาร มีสนามวอลเลย์บอลให้ทหารได้มีพื้นที่เล่นและออกกำลังกาย ไกลออกไปเป็นตึกกรมบ้านช่องที่รูปทรงเป็นแท่งสูงเสียดฟ้า มีช่องว่างระหว่างกันไม่มาก โชคดีว่าประเทศไทยไม่มีแผ่นดินไหว มิฉะนั้นแล้วอาคารสูงที่เป็นแท่งๆ เหล่านี้ไม่น่าจะปลอดภัย แม้เพียงเรานั่งดูจากระยะไกลเราก็มีความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย อาคารสูงเป็นแท่งๆ เหล่านี้มีประปรายเป็นวิวตลอด จากหน้าต่างที่เราเห็นอยู่

จุดเดียวยังบ่งบอกว่าเราอยู่ในประเทศไทยก็คือเมื่อหลวงแม่มองไปทางขวาไกลโพ้นยังเห็นเจดีย์ภูเขาทองวัดสระเกษ ฐานเจดีย์เป็นสี่เหลี่ยม ยอดเจดีย์เป็นสี่เหลี่ยม แต่ว่ายอดเจดีย์นี้ต้องเพ่งถึงจะเห็นแต่ตัวเจดีย์เป็นประกายสีทองชัดเจนเวลาในช่วง ๖.๒๐ น.ถึง ๖.๔๐ น. น่าจะเป็นเวลาที่แสงอาทิตย์ทำมุมกับองค์เจดีย์จะเห็นชัดที่สุด รอบฐานของภูเขาทองยังเห็นหลังคาโบสถ์หรือวิหารซึ่งแสดงถึงพระพุทธศาสนาบ่งบอกถึงความเป็นไทย นอกจากองค์พระเจดีย์แล้ว ภาพเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นประเทศไทย อยู่ที่ประเทศอื่นๆ ก็จะมีภาพเดียวกัน คืออาคารสี่เหลี่ยมทอดแนวยาว บ้างก็ตั้งขึ้นไปเป็นแท่งๆ เป็นภาพของเมืองหลวงในประเทศอื่นๆ ก็จะคล้ายๆ กัน

ตั้งเดิมบ้านเรือนของประชาชนจะเป็นไม้ บ้านเรือนทรงไทยหลังคายอดแหลม อย่างเก่งคนร่ำรวยที่สุดก็จะเป็นเรือน ๒ ชั้น ใต้ถุนโล่งโปร่งเป็นบรรยากาศของไทยแท้ๆ ถ้าจะเห็นยอดพระวิหารพระอุโบสถก็จะเห็นชัดเจน มีต้นไม้เป็นสีเขียวรายรอบ แต่ตอนนี้ภาพที่หลวงแม่เห็นอยู่ข้างหน้าไม่มีความเป็นไทยหลงเหลืออยู่เลย อาคารที่สูงที่สุดไม่ใช่โบสถ์วิหารแต่เป็นอาคารแท่งๆ ที่ว่า นี่แหละความรู้สึกไม่เชื่อมต่อกับวิถีไทยวิถีพุทธเพราะฉะนั้น generation ใหม่ของคนไทยจึงยากที่จะรู้สึกผูกพันกับรากของความเป็นชาวพุทธ รากของความเป็นชาวไทยดูได้จากอาคารบ้านช่องที่หลวงแม่เห็นเบื้องหน้า

ทุกเช้าที่หลวงแม่ตื่นขึ้นมาจึงมองไปทางขวามือได้เวลาที่แสงอาทิตย์จับต้ององค์พระเจดีย์จุดนั้นจะสว่าง เป็นสีทองแม้กระทั่งยอดเจดีย์ก็มองไม่เห็นชัดเจนแต่องค์เจดีย์ สร้างความรู้สึกผูกพันกับคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและที่สำคัญองค์พระเจดีย์วัดสระเกศนี้ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุที่ได้รับการพิสูจน์แล้วโดยทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีว่าเป็นพระบรมสารีริกธาตุขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่แท้จริง

หลวงแม่จึงน้อมจิตถวายสักการะต่อองค์สมเด็จพระพุทธเจ้าทุกๆเช้า โดยเฉพาะวันนี้ วันที่ลูกขึ้นมาเล่าให้ลูกฟังนี้เป็นวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๗ หลวงแม่ต้องมาฉลองวันเกิดคือวันที่ ๖ ตุลาคมที่โรงพยาบาลเพราะฉะนั้นต้องนับว่าเป็นชีวิตที่เกิดใหม่เรียกว่า ๘๐+ และหวังว่าพลังที่ได้รับจากพระบรมสารีริกธาตุที่เจดีย์ภูเขาทองที่มองเห็นทุกเช้านี้จะได้ประทานความแข็งแรงให้กับธาตุขันธ์เพื่อให้ครองธาตุขันธ์ต่อไปอีกในการรับใช้พระศาสนา

เรื่องความสำคัญของวัดสระเกศ

ช่วงนี้หลวงแม่มานอนที่โรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อนอยู่ที่พญาไทอยู่ตรงข้ามกับโรงพยาบาลรามาฯ ห้องที่หลวงแม่นอนอยู่ชั้น ๑๓ ของอาคารและเมื่อมองออกไปทางหน้าต่างก็จะเห็นภูเขาทองวัดสระเกศอยู่ใกล้ๆ ไปทางด้านขวามือแต่หลายวันแล้วไม่เห็นเจดีย์ เห็นแต่ตาข่าย ซึ่งเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม การบูรณะปฏิสังขรณ์ในส่วนของยอดเจดีย์เพิ่งเสร็จลง ช่างเขาก็เอาผ้าคลุมออกก็เลยได้มีโอกาสเห็นยอดพระเจดีย์ในช่วงเช้าเป็นสีทองงดงามจากจุดที่หลวงแม่นอนถ้า ขยับเตียงขึ้นมาหลวงแม่ก็จะสามารถมองเห็นยอดพระเจดีย์ได้ชัดเจนเวลามองออกไปนอกหน้าต่างเห็นพระเจดีย์ภูเขาทองจะมีความรู้สึกผูกพันต่อยอดไปกับเรื่องพระบรมสารีริกธาตุที่เสด็จมาจาก กบิลพัสดุ์ ๒ อ่านติดตามเรื่องราวได้จากหนังสือการศึกษาเรื่องเมืองกบิลพัสดุ์ ที่ยังคงมีขายอยู่ที่ร้านทศพร เรื่องที่ยังค้างใจคือพระบรมสารีริกธาตุซึ่งเป็นชุดที่หลวงแม่เองเชื่อว่าจริงที่สุดเพราะว่ามีหลักฐานยืนยันทั้งทางประวัติศาสตร์และทางโบราณคดีไม่ใช่เพียงพระบรมสารีริกธาตุที่เสด็จมาเองหรือไปตามความเชื่อส่วนบุคคล

ด้วยหลักฐานทางโบราณคดีตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ที่มีความสัมพันธ์กับ Lord Curzon ซึ่งเป็นผู้ปกครองของอินเดีย ในสมัยนั้นเมื่อมีการขุดค้นพบพระบรมสารีริกธาตุยืนยันว่าเป็นพระบรมสารีริกธาตุเพราะจารึกที่ปรากฏอยู่บนฝาพระอบที่ ยืนยันว่าเป็นพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าในศากยวงศ์จึงส่งมอบพระบรมสารีริกธาตุทั้งหมดมาถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ เพราะเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือพุทธ สมควรที่จะเป็นประเทศที่ได้รับพระบรม สารีริกธาตุทั้งหมด พระบรมสารีริกธาตุชุดนี้รัชกาลที่ ๕ โปรดให้นำมาประดิษฐานที่พระเจดีย์วัดภูเขาทอง สิ่งที่สำคัญมากและ ไม่มีใครจดบันทึกไว้ คือจำนวนเท่าใด เราทราบว่าพื้นที่ประเทศที่นับถือศาสนาพุทธอื่นๆ ทราบว่าประเทศไทยได้รับพระบรม สารีริกธาตุมาจากกบิลพัสดุ์ ๒ ที่อินเดียก็พากันส่งทูตมาขอแบ่งพระบรมสารีริกธาตุไป เช่น ประเทศพม่า ประเทศญี่ปุ่น

แม้ประเทศมองโกเลีย และศรีลังกาล้วนแล้วแต่ได้รับส่วนแบ่งพระบรมสารีริกธาตุไปทั้งสิ้นโดยที่ไม่มีกรบันทึกว่าที่ ได้รับมาจากกบิลพัสดุ์ ๒ นั้นกิ่งก้านและที่ใดมอบให้กับประเทศต่างๆ กิ่งก้าน แม้ว่าเราจะทราบว่าพระบรมสารีริกธาตุชุดนี้อยู่ ที่พระเจดีย์ภูเขาทองแต่เราก็ไม่ทราบว่าประดิษฐานอยู่ที่ส่วนไหนและมีการดูแลอย่างไร เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ พระราชทานพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานที่พระเจดีย์ที่วัดไทยกุสินารามนั้น เป็นพระบรมสารีริกธาตุชุด ที่ได้รับไปจากกบิลพัสดุ์หรือไม่ เรื่องพระบรมสารีริกธาตุจากกบิลพัสดุ์ ๒ นี้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญมากๆที่ เราจำเป็นต้องมีความชัดเจนว่าเราได้มากี่กิ่งก้าน และมอบหมายไปในประเทศต่างๆ กิ่งก้านและปัจจุบันอยู่ในการดูแลของใคร อย่างไร ที่ไหน เราเพียงแต่มีข้อมูลที่ค่อนข้างจะคลุมเครือว่าพระบรมสารีริกธาตุชุดนี้อยู่ที่พระเจดีย์ภูเขาทองวัดสระเกศชโยยาก ให้คนรุ่นใหม่ได้ศึกษาติดตามค้นคว้าหาข้อมูลในเรื่องนี้ให้ปรากฏชัดก็จะเป็นคุณูปการต่อการรักษาประวัติศาสตร์พระศาสนา ในประเทศไทยให้ชัดเจนขึ้นพระบรมสารีริกธาตุชุดนี้ไม่ใช่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังมีมีความสำคัญต่อชาว พุทธทั่วโลกด้วย เพราะหลวงแม่ยังเชื่อว่าพระบรมสารีริกธาตุชุดนี้เป็นชุดเดียวที่ได้รับการยืนยันทั้งทางประวัติศาสตร์และ โบราณคดีชนิดที่ไม่มีใครเถียงได้ ทุกเช้าหลวงแม่ก็จะขยับเตียงขึ้นเพื่อให้สามารถมองเห็นยอดพระเจดีย์ได้ ส่งใจไปกราบสักการ ะพระบรมสารีริกธาตุ กราบสักการองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าศากยมนีพุทธะผู้เป็นพุทธบิดาที่ใกล้ที่สุดของชาวพุทธ ในปัจจุบัน

ที่ดินหลังวัดฯ ในสวนที่เราจะเดินไปที่พระวิหารพระโกษชัยคุรุฯ เราจะเดินผ่านสระบัวขนาดใหญ่พอสมควรแต่เนื่องจากสระนี้ไม่มีทางระบายน้ำเราจำเป็นต้องมีกังหัน ๒ ตัว เพื่อที่จะให้ออกซิเจนกับน้ำเรามีบัว ๒ ชนิด คือบัวหลวงกับบัวสาย บัวสายนั้นอาศัยกินสายบัวได้ แต่สายที่กินได้ก็คือสายบัวที่เป็นดอก ไม่ใช่สายบัวที่เป็นใบ

ส่วนบัวหลวงนั้น ดอกมีความงดงามมากโดยเฉพาะแรกแย้มจนกระทั่งบาน และถ้าเราปล่อยไว้เราก็จะได้กินเกสรแต่สำหรับบัวหลวงเรากินสายไม่ได้ เพราะสายจะเป็นหนามลักษณะบัวที่สอนเรามาก คือบัวหลวงเพราะว่าเกิดในโคลนตม สามารถชูก้านชูดอกงดงาม

เรื่องที่จะเล่าในวันนี้ไม่ใช่เรื่องดอกบัวแต่เป็นเรื่องความพยายามที่จะรักษาน้ำให้สะอาด ในน้ำนอกจากมีบัวแล้วก็มีแพนและมีผิา ได้น้ำก็ยังมีสาหร่ายที่ทำให้น้ำเสีย จึงกลายเป็นงานใหญ่สำหรับสังฆะที่ต้องมาช่วยกันคอยตัดผาคอยตัดแพนขึ้น นอกจากนั้นก็ต้องคอยหักใบบัวก้านบัวที่เน่าเสียเพราะเป็นเหตุให้น้ำเน่าด้วย

ทั้งหมดทั้งหมดต้องอาศัยจำนวนคนลงมาทำงานพร้อมๆ กันตอนเย็นคือช่วง ๔-๕ โมงเย็น เราก็ลงมาตัดแพน ตักผา ต่อเนื่องกันหลายวันแล้ว เราค่อยๆ เรียนรู้ที่จะพัฒนาการทำงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การตัดแพนมีเทคนิควิธีที่ใช้ผ้าขาวม้าเย็บตามยาวเป็นท่อแล้วก็มีลวดทำเป็นวงกลมเวลาตัดแพนก็จะต่อเนื่องกัน

โดยที่คนตักนั่งอยู่ในเรือแล้วก็พายไปตามจุดต่างๆ สามารถตัดไปเรื่อยๆจนกว่าจะเสร็จงานในแต่ละวัน ได้เห็นพัฒนาการของงาน และการพัฒนาจิตที่มีความอดทนมีการไตร่ตรองงานที่จะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นให้ได้ผลมากขึ้น ได้เห็นการทำงานของสังฆะที่จำเป็นต้องลงมาทำงานพร้อมๆ กันเพื่อช่วยให้งานเสร็จไป เราทำต่อเนื่องกันมาหลายวันแล้ว ยังไม่เสร็จแต่ก็ยังไม่ละความพยายาม

ลูกทิตคนไหนผ่านมามากทางนี้อาจจะมามีส่วนร่วมในการทำงานกับสังฆะ ยินดีจะมาทำงานและมาปฏิบัติธรรมด้วยกันโดยผ่านการทำงาน

วัตรทรงธรรมกัลยาณีมีการบรรพชาสามเณรี ๙ วัน ๒ ครั้งคือวันที่ ๖ เมษายนกับวันที่ ๕ ธันวาคม แต่ในช่วง ๓ พรรษาที่ผ่านมาได้มีการเพิ่มการบรรพชาในพรรษาเข้ามาด้วย

วันนี้อยากจะเล่าถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สามเณรีที่บรรพชาในช่วงพรรษาทำงานด้วยกัน ปีนี้ ๒๕๖๗ มีผู้ที่สมัครเข้าร่วมในโครงการบรรพชาในช่วงพรรษา ๕ รูป แต่ในระหว่างพรรษาลาสิกขาไป ๑ รูป เนื่องจากอาการเจ็บป่วย ส่วนที่เหลือเป็นกำลังให้กับวัตรฯ อย่างดียิ่ง ท่านหนึ่งเป็นพยาบาลปริญญาโทแต่ต้องลาออกมาดูแลคุณยายอยู่หลายปี จนกระทั่งสิ้นคุณยายแล้วจึงได้ออกบวช ในช่วงของการบรรพชานั้นจึงเป็นกำลังสำคัญที่จะดูแลสุขภาพของสมาชิกทุกๆ คนในสังฆะทั้งที่บวชและทั้งฆราวาส

อีกรูปหนึ่งรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลการรับและจ่ายของวัตรฯ เป็นการแบ่งเบาภาระให้หลวงแม่อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนสุดท้ายของพรรษาหลวงแม่อาพาธต้องเข้าโรงพยาบาล หลวงพี่ท่านก็ดูแลกิจการของวัตรฯ มาโดยตลอด

อีกรูปหนึ่ง แม้มีการศึกษาน้อยแต่มีภูมิปัญญาชาวบ้านที่ใช้ในการบริหารจัดการทำงานในวัตรฯ ได้อย่างดี และอีกรูปหนึ่งไม่ค่อยมีปากมีเสียงแต่ขยันงานและมีความสม่ำเสมอน่าศรัทธา

มี ๒ รูปที่เป็นสิกขมานา คือสามเณรีที่ปฏิบัติเคร่งครัดรอให้ครบ ๒ พรรษาก็จะได้อุปสมบทเป็นภิกษุณีมีคนไทยและมีต่างชาติ บรรยากาศในวัตรฯ เราก็จะมีต่างชาติเข้ามาต่อเนื่องบางทีก็อยู่สองสามวัน บางทีก็อยู่นานหน่อย ก็จะเป็นโอกาสให้หลวงพี่ของเราเองได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษ ได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวเพื่อให้ทำความเข้าใจให้เกิดขึ้นเมื่อไม่มีภาษาพูด

ในช่วงแรกหลวงแม่ท่านสอน ๑ ชั่วโมงตอนเช้าและ ๑ ชั่วโมงตอนบ่าย และหลังทำวัตรเย็นท่านก็จะตอบคำถามให้น้องเณรที่บวชในพรรษา บางครั้งคำถามที่น้องเณรถาม หลวงแม่ท่านก็จะสนุกกับการตอบคำถามไปด้วย และให้รายละเอียดมากขึ้นจากที่หลวงพี่ที่อยู่มานานเคยฟังแล้ว จึงทำให้ทุกคนมีความตื่นตาตื่นใจที่จะฟังเรื่องราวหรือคำสอนของหลวงแม่ในแง่มุมใหม่

น้องเณรที่ออกบวชในพรรษาปีนี้ จะลาสิกขาหลังจากที่ทางวัดฯ ได้รับกฐินแล้ว ปีนี้เรารับกฐินวันที่ ๓ พฤศจิกายน จัดให้น้องเณรได้ลาสิกขาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายนที่ผ่านมา ในช่วงท้ายหลวงแม่เน้นคำสอนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติจิตเพราะจะเป็นสิ่งที่นำติดตัวกลับไป และเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคก็จะใช้แนวทางการปฏิบัตินี้ ผ่อนหนักให้เป็นเบาได้ ท่านสอนจากบทสวดง่ายๆ ที่สวดกันทุกวัน คือ “ว่าโดยย่ออุปาทานชั้นที่ ๕ เป็นตัวทุกข์” ท่านสอนหลวงพี่ด้วยว่าหากจะต้องแสดงธรรมแบบไม่ทันได้รู้ตัวมาก่อนไม่ได้เตรียมตัว อย่างน้อยที่สุดก็ให้แสดงธรรมประมาณนี้

ขอขอบคุณและโมทนาแก่น้องเณรทุกๆ รูปที่ได้มีส่วนร่วมอยู่ในสังฆะของภิกษุณีสงฆ์แห่งวัตรทรงธรรม กัลยาณี หลวงแม่ท่านขออวยพรให้ทุกคนประสบแต่สิ่งที่ดีงามในชีวิตมีความเจริญมีความสุขโดยทั่วหน้ากัน

งานกฐิน วัตรทรงธรรมกัลยาณี

“พิมพ์ทอง”

งานกฐินปีนี้ ตรงกับวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ วัตรทรงธรรมกัลยาณี อบอุ่น ที่ได้ต้อนรับคณะภิกษุณี อาคันตุกะ จากอารามภิกษุณีต่างๆ ได้แก่ ทัพยสถานภิกษุณีอาราม จังหวัดสงขลา, โขติวนาราม จ.นครศรีธรรมราช, อารามภิกษุณีจาก จ.นครราชสีมา, อารามภิกษุณีจาก จ.นครสวรรค์ รวมภิกษุณี ๙ รูป สามเณรีและสิกขมานา ๒ รูป

ปีนี้ ประธานกฐินคือ คุณธีรนาฏ โชควัฒนา และรองประธาน กิตติมศักดิ์ คือคุณโมนิกำ รองประธานอีกท่านคือ คุณสุนทรา รังสยาธร และคุณนิตดา เวศย์วรุตม์

ช่วงเช้า มีกิจกรรมการแสดงของน้องหมา น่ารักๆ หนึ่งในนั้น คือ น้องมะนาว ที่ได้รับการฝึกมาประมาณ ๔ เดือน เป็นที่ชื่นชมของหลวงพี่ที่มาเยี่ยม

เมื่อเดินบนถนนนาบุญระหว่างทางจะมาร้านทศพร จะเจอกับซุ้มสอยดาว เพื่อได้ลุ้นกันว่าจะได้รางวัลใหญ่หรือเปล่า ซุ้มนี้คึกคักมาก และ ทำยอดได้สูงเป็นประวัติการณ์

เดินต่อมาเจอร้านเสื้อ Hand Made ช่วงแรกก็เจ็บบๆ เมื่อ หลวงแม่มาหยุดอยู่ที่ร้าน ก็สร้างความตื่นเต้นให้กับร้าน โดยหลวงแม่ เขียนเสื้อ แบบเขียนสดให้เลย และพิธีกรรับช่วงต่อ แจ้งญาติโยมให้ ประมูลเสื้อ ที่หลวงแม่เขียนเดี๋ยวนั้น คึกคักอีก ลูกทิตสนุกสนานกัน

ส่วนหน้าร้านทศพร เป็นจุดจำหน่ายหนังสือ, งานฝีมือ และอื่นๆ ขอบคุณ อาจารย์วรุ หลวงแม่เป็นลูกค้าซื้อพระพิฆเนศ ดินปั้นของอาจารย์วรุด้วยค่ะ

โดยมีอีกหนึ่งร้านที่ลูกทิตแวะเวียนกันไป ก็ร้านขายสินค้าอินเดียนี้แหละค่ะ รองเท้าทั้งแตะและหุ้มส้น

เดินไปวิหารพระไภษัชยคุรุฯ ไหว้พระ และดื่มยาอธิษฐาน เพื่อเป็นสิริมงคล หลวงแม่บอกว่า ปีนี้รสชาติดีเป็นพิเศษ

เดินกลับมาแวะโรงทาน มีเต็นท์หลากหลายเพื่อรอตอดกฐิน บณวิหารยโสธรฯ ชั้น ๓ ปัจจัยที่ได้จากซุ้มและร้านต่างๆ รวมถึงเงินบริจาคที่เข้ามาก่อนงาน จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมอาคารต่างๆ ดังนี้

- อาคารโพรซิธตาลัย เปลี่ยนฝ้าใต้หลังคาอาคาร งบประมาณ ๒๖๕,๐๐๐ บาท
- ติดตั้งตาข่ายกันนกอลูมิเนียมที่ระเบียงด้านหลังอาคารโพรซิธตาลัย ทั้ง ๓ ชั้น งบประมาณ ๓๘๐,๐๐๐ บาท
- ทำหลังคาด้านหลัง และปรับลาน ด้านหลังกุฏิหลวงแม่ ๑๓๐,๐๐๐ บาท
- ซ่อมแซมหอรบซิ้ง (อายุกว่า ๕๐ ปี) ประมาณ ๗๐,๐๐๐ บาท
- ฝ้าบนโบสถ์ชั้น ๓
- ฝ้าบ้านภุมรินทร์พิทักษ์
- บ้านสานธรรม ฝ้าชั้น ๒ ทั้งหมด รางน้ำ ทาส และเปลี่ยนหลังคาใหม่สำหรับห้องชั้นเดียว ๒ ห้อง ที่ต่อมาจากบ้านสานธรรม

ประวัติและความหมายของกฐิน

“พิมพ์ทอง”

เรามาศึกษาความรู้เกี่ยวกับการทอดกฐินกันสักหน่อย เพื่อตัวผู้เขียนเอง และท่านผู้อ่านด้วยนะคะ เริ่มตั้งแต่ประวัติความเป็นมาของการทอดกฐิน

การทอดกฐินหรือการถวายผ้ากฐินเป็นกาลทาน เป็นการถวายทานที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ในคัมภีร์พระวินัยปิฎก ชื่อมหาวคค์ เรื่อง กฐินขันธกะ (หมวดว่าด้วยกฐิน) ว่า ครั้งหนึ่งมีภิกษุชาวเมืองปาฐา หรือปาวา จำนวน ๓๐ รูป ที่เดินทางมาด้วยหวังจะเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาค ซึ่งประทับอยู่ ณ พระเชตวัน เมืองสาวัตถี พอถึงเมืองสาเกตอีก ๖ โยชน์จะถึงเมืองสาวัตถีก็ถึงกาลเข้าพรรษา จึงต้องอยู่จำพรรษา ณ เมืองสาเกตุ ไม่สามารถเดินทางต่อไปได้ ในระหว่างจำพรรษาอยู่นั้นก็มีความกระวนกระวายในการอยากจะทำเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาค ครั้นเมื่อออกพรรษา ก็รีบเดินทางไปยังเมืองสาวัตถีเพื่อเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคทันที ทำให้น้ำหรือโคลนตมเปื้อนจีวร ในระหว่างเดินทาง เมื่อภิกษุเหล่านั้นได้เข้าเฝ้า พระพุทธองค์ ทรงปฏิสันถารด้วยภิกษุเหล่านั้น และทรงทราบถึงความลำบากของภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น จึงทรงยกเป็นเหตุมีพระพุทธานุญาตให้กรานกฐิน และโปรดให้เป็นการสงฆ์ คือเป็นสังฆกรรมสำหรับภิกษุทั้งหลายทั่วไป ในระยะเวลาภายหลังวันออกพรรษาแล้วหนึ่งเดือน (ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒)

ผ้ากฐิน ผ้าที่จะทำเป็นผ้ากฐินได้นั้น เป็นผ้าใหม่ก็ได้, ผ้าเทียมใหม่ก็ได้, ผ้าเก่าหรือผ้าบังสุกุลก็ได้ แต่ผ้าเหล่านี้จะต้องมีพอกที่จะทำไตรจีวรผืนใดผืนใดผืนหนึ่ง (ผ้าไตรจีวร ของพระสงฆ์มี ๓ ผืน คือ สบง = ผ้านุ่ง, จีวร = ผ้าห่ม, และสังฆาฏิ = ผ้าซ้อนห่ม หรือผ้าพาด) ผ้านี้คือผ้าองค์กฐิน ส่วนสิ่งของอื่นๆ แต่เป็นบริวารกฐิน บริวารกฐินรวมทั้งปัจจัยนี้จะมีมากหรือน้อยก็ได้ไม่มีกำหนด แล้วแต่ตามศรัทธาของผู้ถวาย

กฐิน ตามอรรถกถาฎีกาต่างๆ กล่าวไว้มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. จุลกฐิน เป็นกิจกรรมสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดวันหนึ่ง นับตั้งแต่การเก็บฝ้าย ปั่นฝ้าย กรอ ทอ ตัด เย็บ ย้อม ทำให้เป็นชิ้นผ้า ได้ขนาดตามวินัย แล้วทอดถวายให้แล้วเสร็จในวันนั้น

๒. มหากฐิน เป็นการจัดหาผ้ามาเป็นองค์กฐิน พร้อมทั้งเครื่องไทยธรรม บริวารเครื่องกฐินจำนวนมาก ไม่ต้องทำโดยริบด่วน เพื่อจะได้มีส่วนหาทุนในการบำรุงวัด เช่น การบูรณะซ่อมแซมศาสนสถานภายในวัด

กฐินทั่วไป หรือที่เรียกว่า “กฐินราษฎร์” เป็นการถวายผ้ากฐินที่พุทธศาสนิกชนทั่วไป มีความประสงค์จะนำไปถวายแด่พระสงฆ์ที่จำพรรษาถ้วนไตรมาส ณ วัดใดวัดหนึ่งที่เป็นวัดราษฎร์ (ไม่ใช่พระอารามหลวง) ซึ่งผู้ที่มีความประสงค์จะทำบุญทอดกฐิน ณ วัดใดวัดหนึ่ง (ถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ ถวายผ้าพระกฐิน แต่พระสงฆ์ ที่จำพรรษาถ้วนไตรมาส ในวัดราษฎร์ เรียกว่า “พระกฐินต้น”) มีขั้นตอนและพิธีการดังนี้

- การจองกฐิน โดยผู้ที่จะทอดกฐิน ณ วัดใด ก็แจ้งให้เจ้าอาวาสหรือทางวัดทราบว่าจะนำผ้ากฐินมาทอดถวายที่วัดนี้

- เมื่อใกล้จะถึงกำหนดกรานกฐิน ให้นัดวัน เวลา ที่จะนำผ้ากฐินมาถวาย แต่พระสงฆ์นั้น

- จัดหาผ้าไตร (ถ้าเป็นคณะสงฆ์ธรรมยุตจะต้องมีผ้าขาวด้วย) พร้อมทั้งจัดหาเครื่องบริวารกฐินอื่นๆ ตามกำลังศรัทธาของเจ้าภาพเพิ่มเติม

เมื่อถึงกำหนดวันทอดกฐิน ผู้เป็นเจ้าภาพจะจัดให้มีพิธีเจริญพระพุทธมนต์ ฉลององค์กฐินหรือไม่ก็ได้ วันรุ่งขึ้นเมื่อจะทำพิธีถวายผ้ากฐิน ให้นำพานแว่นฟ้าที่มีผ้ากฐิน บริวาร และบริวารเครื่องกฐินทั้งหมด วางไว้เบื้องหน้าพระสงฆ์ เมื่อจุดธูปเทียนบูชาพระประธานในอุโบสถหรือที่โต๊ะหมู่สำหรับบูชาพระรัตนตรัยเรียบร้อยแล้ว

- ศาสนพิธีกรอาราธนาศีล

- ประธานสงฆ์ให้ศีล

- ประธานพิธีหรือศาสนพิธีกรกล่าวนำคำถวายผ้ากฐิน ซึ่งคำถวายมี ๒ แบบ ดังนี้

คำถวายแบบที่ ๑

กล่าวนะโม ๓ จบ ดังนี้

“นะโม ตัสสะ ภคคะวัต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ” (๓ จบ)

คำถวายผ้ากฐิน

“อิมี สปริวาริ กฐินวิวรทุสฺส สงฆสส โอนิณชยามะ
ทุติยมปิ อิมี ภนเต สปริวาริ กฐินจิวรทุสฺส สงฆสส โอนิณชยา
ตติยมปิ อิมี ภนเต สปริวาริ กฐินจิวรทุสฺส สงฆสส โอนิณชยาม”

คำแปล

“ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ผ้าจีวรกฐิน กับทั้งบริวารนี้ แต่พระสงฆ์
ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ผ้าจีวรกฐิน กับทั้งบริวารนี้ แต่พระสงฆ์ แม้ในวาระที่สอง
ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ผ้าจีวรกฐิน กับทั้งบริวารนี้ แต่พระสงฆ์ แม้ในวาระที่สาม”

คำถวายแบบที่ ๒

กล่าวนะโม ๓ จบ ดังนี้

“นะโม ตัสสะ ภคคะวัต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ” (๓ จบ)

คำถวายผ้ากฐิน

“อิมี ภนเต สปริวาริ กฐินทุสฺส สงฆสส โอนิณชยาม
สาธู โน ภนเต สงโฆ, อิมี สปริวาริ กฐินทุสฺส, ปฎิคุคณหาตุ,
ปฎิคุคเหตุวา จ, อิมินา ทุสเสน กฐินิ อตถรรตุ, อมหากิ
ที่ฆรรตติ หิตาย สุขาย

คำแปล

“ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐิน
กับทั้งผ้าบริวารนี้ แต่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ครั้นรับแล้ว จงกรานกฐิน ด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์
เกื้อกูล เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ.”

ที่มา : <<https://katin.dra.go.th/history/index>>

การทอดกฐินมีจุดมุ่งหมายสำคัญก็คือ เพื่อเชิดชูสามัคคีธรรมในหมู่สงฆ์ที่จำพรรษาครบถ้วนไตรมาสได้ อย่างราบรื่น แล้วเพราะเหตุนี้แหละจึงจัดในช่วง ๓๐ วันหลังจากออกพรรษา

ความสามัคคีธรรมของหมู่สงฆ์เป็นสิ่งสำคัญสำคัญ สำคัญทั้งสำหรับการประพฤติธรรมของภิกษุและภิกษุณี แต่ละรูป แล้วก็สำคัญสำหรับการดำรงอยู่ของพุทธศาสนา ซึ่งรวมไปถึงการเผยแผ่ธรรมให้กับญาติโยม เรียกว่า สมณกิจหรือศาสนกิจ นี่คือนี่ที่ชาวพุทธเราควรจะต้องตระหนัก ควรจะเข้าใจว่าบุญกฐินสำคัญอย่างไร แล้วทำไมจึงจัด ในช่วงนี้เท่านั้น

คนไทยสมัยก่อนก็ถือว่าเป็นโอกาสของการเสริมสร้างสามัคคีธรรม ไม่ใช่เฉพาะพระสงฆ์เท่านั้น แต่รวมไปถึงสามัคคีในหมู่ญาติโยมด้วย

การทำบุญกฐินเป็นงานใหญ่ เป็นการเสริมสร้าง กระชับความสัมพันธ์ในหมู่ญาติโยม แต่ก่อนญาติโยมที่มา ร่วมบุญกฐิน หรือว่าเป็นเจ้าภาพกฐินนี้ไม่ใช่ใครที่ไหน ก็เป็นชาวบ้านรอบวัด บางทีก็อาจจะมีชาวบ้านจากที่ไกลๆ มาร่วมเป็นเจ้าภาพ แต่ก็ไม่ถึงหัวใจของ งานบุญกฐินก็คือความสามัคคี เพราะว่าจะจัดงานนี้ได้ต้องร่วมแรงร่วมใจ กัน

สาระของกฐินก็คือ ส่งเสริมและเชิดชูสามัคคีธรรม ทั้งในหมู่สงฆ์แล้วก็ในหมู่ฆราวาสญาติโยม โดยมีผ้ากฐิน เป็นสื่อ เพราะสมัยก่อนคือสมัยพุทธกาล ผ้าเป็นของหายาก พระแต่ก่อนนี้ก็ต้องไปเก็บผ้ามาจากผ้าห่อศพ ก็มีขึ้น เล็กขึ้นน้อยก็ต้องมาเย็บให้เป็นผืนเดียวกัน แล้วก็มาข้อม บางทีต้องต้มด้วย เพื่อให้ความเหนียวมันจางคลาย

ตอนหลังก็มีพระบรมพุทธานุญาตให้พระภิกษุสงฆ์รับผ้าจากญาติโยมได้ ก็เลยมีการถวายผ้า บางทีก็ถวาย ในรูปสังฆทานคือผ้าป่า ผ้าป่านี่คือแต่เดิมคือผ้าที่ญาติโยมไปแขวนไว้ตามป่า เพื่อให้พระไปชักเอามาใช้ เพราะสมัย ก่อนไม่มีพระพุทธานุญาตให้รับผ้าจากญาติโยมได้ ผ้าแบบนี้ก็เรียกว่า คหบดีจีวร

แต่ตอนหลังมีพุทธานุญาตให้รับผ้าจากญาติโยมได้ ก็เลยมีการถวายผ้าเป็นรายบุคคลบ้างหรือว่าในรูป สังฆทาน สังฆทานคือถวายแก่สงฆ์แล้วสงฆ์ก็ตัดสินว่าจะมอบให้กับใคร

ผ้ากฐินก็เหมือนกัน เป็นสังฆทานที่ญาติโยมหรือเจ้าภาพถวายแก่สงฆ์ แล้วสงฆ์ก็มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าจะ มอบให้กับพระรูปใด การที่จะมีมติเป็นเอกฉันท์ได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือหรือพร้อมเพรียง ก็คือความสามัคคีกัน นั่นแหละ ไม่ใช่ญาติโยมที่จะถวายกับพระรูปใดรูปหนึ่ง อย่างนั้นไม่ใช่ซะ ถ้าทำเช่นนั้นมันก็ไม่ใช่ว่าผ้า กฐิน ไม่ใช่ผ้า สังฆทาน แต่ว่าเจ้าภาพต้องถวายกับสงฆ์ สงฆ์ก็มอบให้กับพระรูปใดรูปหนึ่ง อันนี้ก็คืออุบายที่สร้างสามัคคีในหมู่ สงฆ์โดยมีผ้ากฐินเป็นสื่อ ผู้เขียนหวังว่าจะได้เจอกับท่านผู้อ่านในงานกฐินปีหน้าจะคะ

เบื้องหน้าและเบื้องหลังวันมหาปวารณา

“มดดำ”

วันนี้เป็นวันมหาปวารณา เป็นวันที่ภิกษุณีสงฆ์จะปวารณาซึ่งกันและกันเอง ทีละรูป เมื่อได้อยู่ร่วมกันมา ๓ เดือน ว่าในช่วงพรรษานั้นมีสิ่งใด ที่ได้ยิน ได้เห็น ได้นึกสงสัย ให้ถามขึ้นในท่ามกลางภิกษุณีสงฆ์ ได้ เป็นโอกาสให้สงฆ์ได้ตักเตือนกัน หลวงแม่สอนว่าอย่าทำเพียงพิธีกรรม ให้พูดให้ถามเป็นโอกาสที่ได้ปวารณา คือ ยอมตนให้ผู้อื่นได้บอกสอน จากนั้นจึงไปปวารณาในภิกษุสงฆ์ เรียกว่าปวารณาในสงฆ์ ๒ ฝ่าย โดยภิกษุณีสงฆ์จะกล่าวปวารณาต่อหน้าภิกษุพร้อมกัน สำหรับการปฏิบัติศาสนกิจนั้นเรียบร้อยดี ทั้งการปวารณาในสองสงฆ์ไม่มีอะไรติดขัด (ที่พิเศษก็คือปีนี้หลวงแม่อยู่โรงพยาบาลท่านได้ส่งเสียงทางโทรศัพท์มาตั้งญาติและร่วมปวารณาในภิกษุณีสงฆ์กับพวกเราด้วย)

แต่เบื้องหลังการถ่ายทำสื่ฯ สุดยอด เมื่อพวกเรา มีหลวงพี่ภิกษุณี ๖ รูป ได้แก่หลวงพี่ธัมมวณณา หลวงพี่ธัมมวิริยา หลวงพี่ธัมมชยา หลวงพี่ธัมมสุมนา หลวงพี่ธัมมวิฑิตา และหลวงพี่สุภาคยา ชาวศรีลังกา ท่านเป็นนวกะภิกษุณีมาจำพรรษาที่เรานี้เป็นพรรษาแรก ไปปวารณาในภิกษุสงฆ์ ได้คุณเอ๋ม ลูกสาวป่าจันทร์เพ็ญ มาเป็นสารสิทธิ์บรณให้ ปรากฏว่าสารสิทธิ์นารถของตัวเองไปซ่อม โทรศัพท์มาแจ้งที่ปชส.ว่า รถเสียและมาไม่ได้

“ เอ้าละสิ สายแล้ว ” หลวงพี่ธัมมวณณาตั้งใจให้เราออกเดินทางเวลาเที่ยงตรง เพราะเรานัดหลวงพ่อไว้เวลา ๑๓.๐๐ น.หลวงพี่จะแก้ปัญหาอย่างไรกันนะ มีหวังเรียก Grap ไปวัดปลักไม้ลายเป็นแน่ เอาหละ ลองดู สักตั้งหนึ่ง ปรากฏว่าคนที่เรียก Grap คือ คุณเอ๋ม สารสิทธิ์ ของเราในวันนี้ คุณป่าจันทร์เพ็ญบอกกับลูกสาวว่า รับปากพระท่านแล้ว จะผิดคำพูดไม่ได้ “ไม่รู้จักเรียก ก็ เรียกแกร็บ มา” ป้าว่าอย่างนั้น แหม แหม คุณป้า ทันทสมัยเสียด้วย

คุณเอ๋มว่า “มีเอ๋มไม่เคยใช้ ไม่เคยเรียก ” จึงให้น้องสาวเรียก Grap มาแทน ขณะนั้น ๑๒.๓๐ น. แล้วหลวงพี่ธัมมวณณา โทรศัพท์ไปหาหลวงพี่ภักดี ว่า “ทางวัดรถไปช้าสักหน่อยค่ะ กราบเรียนหลวงพ่อ ด้วยค่ะ ว่าเพิ่งออกจากวัด” อารามตกใจว่าพวกเราไปสายแล้ว เดี่ยวหลวงพ่อจะรอ คุณเอ๋มขับรถค่อนข้างเร็วหลวงพี่ธัมมวณณานั่งอยู่ด้านหน้า ต้องย่ำ อยู่หลายหนว่า บอกว่า

“ใจเย็นๆนะคะ คุณเอ๋ม ไม่ต้องรีบ อย่างไรเสียหลวงพ่อก็ยังรอเราอยู่ที่วัดค่ะ”

พอซบๆ ไปเลยแยกมาลัยแมน รถเคลื่อนตัวอย่างช้าๆ น้ำมันหมดคะ คุณขา คุณเอ๋มตะโกนขึ้นมาบอกว่า “หลวงพี่ช่วยเอ๋มดูปั้มน้ำมันหน่อยนะคะ ตอนนี้เหลือขีดแดงแล้ว”

“อู๊ต๊ะ คุณพระช่วย” ที่คุณเอ๋มต้องตะโกนขึ้น เพราะต้องขอสายตาบรรดาหลวงพี่ช่วยกันสอดส่อง ในที่สุดเราก็ได้พบปั้มน้ำมันที่เลย เรือนจำนครปฐม นั่นเอง

“โอย ค่อยโล่งใจ” แต่คุณเอ๋มยังตั้งโทร.หาน้องสาวว่าน้ำมันเติม ๙๑ หรือ ๙๕ เพราะไม่ใช่รถที่คุณเอ๋มใช้อยู่ประจำ ปรากฏรถเริ่มจ่อแจในปีม เติมน้ำมันไม่เสร็จกันสักที คุณเอ๋มลงจากรถ บอกพนักงานว่า

“มีะ พี่เติมให้เอง” อันนี้ก็เป็นลักษณะความเป็นผู้นำ บวกกับความใจร้อนด้วย ถ้าเป็นในต่างประเทศเมื่อชำระเงินแล้วเขาก็จะให้เจ้าของรถเติมน้ำมันให้รถของตัวเอง จะไม่จ้างพนักงาน เพราะในต่างประเทศค่าจ้างแรงงานสูง ขากลับวัดฯ ก็เจอปั้ม ๑ ปั้ม คุณเอ๋มบอกว่า ปั้มนี่เขาให้ลูกค้าเติมน้ำมันเองคะ หลวงพี่ประหยัดไปได้ ๓๐ สตางค์ต่อ ๑ ลิตร นั่นแน่ รู้ละ ทำไมถึงกล้าเติมน้ำมันด้วยตัวเอง เพราะมีประสบการณ์อย่างไรละคะ

กระนั้นก็ตาม ยังมีอุปสรรคเกิดขึ้นอีกเป็นระยะๆ เนื่องจากทางเข้าของวัดปลักไม้ลายมีทางเข้าหลายทาง เราเข้าทางป้ายหนองงูเหลือม ขับรถไปในทางที่เราเคยขับรถมา พอถึงเขาติดป้ายให้เราใช้ทางเบี่ยงเนื่องจากต้องซ่อมถนน สุดท้ายโขงเราขับออกมาช่องทางเดิมเสียเนี่ย หลังจากถามทางกันอยู่นาน เราพบเขว่นขนาดใหญ่ จึงถามทางกับลูกค้า เขาตอบว่า “เลี้ยวซ้ายไปทางนั้นคะ แล้วก็เลี้ยวขวา ก็จะถึงเลย” ขอบคุณเขว่นและน้องคนนั้นจริงๆ เพราะเป็นจุดที่เราจะต้องเลี้ยว พอดี เพราะถ้าขับเลยไปอีก ก็หลงกันไปยาวละคะ

ในที่สุดเราก็ถึงวัดปลักไม้ลาย หลวงพี่ธัมมวัฒน์นำภิกษุณีสงฆ์ กราบขอมาหลวงพ่พระครูสุธรรมนาถ เจ้าอาวาสวัดปลักไม้ลาย และพระสงฆ์รวม ๕ รูป ที่มาซ้ำทำให้ต้องรอนาน **“ด้วยรถเสีย หลงทางและน้ำมันหมดเจ้าคะ”**

จากนั้นหลวงพี่ธัมมวัฒน์ขอโอกาสหลวงพ่และภิกษุณีสงฆ์ตั้งญัตติเพื่อภิกษุณีสงฆ์จะได้ปวารณาในภิกษุสงฆ์ โดยภิกษุณีสงฆ์ กล่าวพร้อมกัน หลวงพ่ได้ให้โอวาทสั้นๆ ในครั้งนี้ว่า การปวารณานั้น ต้องขอโอกาสเสียก่อน ไม่ว่าจะเป็นผู้บวช หรือผู้มีอาวุโสสูงกว่า ในช่วงเวลาอื่นๆ ถ้าขอโอกาสแล้วเขาไม่ให้โอกาส ก็ถามไม่ได้ บอกสอนกัน ตักเตือนกันไม่ได้ สำหรับการปวารณานั้น ไม่ใช่เฉพาะช่วงเวลานี้เท่านั้นสามารถทำต่อไปได้ หากได้ขอโอกาสซึ่งกันและกันแล้วก็สามารถบอกสอนกันต่อไป

พร้อมกันนี้ทางวัดฯ ได้เตรียมจิวรสีพระราชนิม บัจจย และสังฆทาน น้อมถวายภิกษุสงฆ์ในโอกาสนี้ด้วย เป็นอันว่าภารกิจวันมหาปวารณาในวันนี้สำเร็จเสร็จสิ้นไปได้ด้วยดี

ช่วงเย็นวันพระใหญ่นี้ เราจะไปสวดมนต์ที่พระวิหารพระพุทธเจ้าโกษชัยคุรุฯ วันนี้ตามปกติเราจะพูดถึงความรู้สึกที่ดีที่เกิดขึ้นในวันนี้ แต่คราวนี้หลวงแม่เปลี่ยนโจทย์ใหม่ค่ะ ว่าเรารู้สึกขอบคุณอะไร ขอขอบคุณใคร และอย่างไร หลวงแม่ให้หลวงพี่ธัมมวณณาเป็นผู้นำวงสนทนาในวันนี้ หลวงแม่พูดผ่านโทรศัพท์มายังพวกเราว่า “หลวงแม่รู้สึกขอบคุณ ดร.ภาณุจนาที่ดูแลในขณะที่อยู่โรงพยาบาลมาตลอด ขอขอบคุณสังฆะที่สวดมนต์ บูชา พระโกษชัยคุรุฯ ให้หลวงแม่ทุกคำ ขอขอบคุณหลวงพี่ทุกรูปที่ช่วยดูแลวัดฯ แม่หลวงแม่ไม่เห็นด้วยตา หลวงแม่เชื่อว่าทุกรูปเป็นส่วนหนึ่ง ที่ทำให้สังฆะเข้มแข็ง ”

ไมโครโฟนส่งไปยังหลวงพี่ธัมมวณณาหน้าม้าของหลวงแม่ อ้าว หลวงแม่ตัดสายโทรศัพท์ไปเสียแล้ว หลวงพี่วณณาได้กล่าวว่า วันนี้รู้สึกขอบคุณ คุณเอ็ม สารถิติที่ขับรถไปส่งยังวัดปลักไม้ลาย และคุณป้าจันทร์เพ็ญ ที่ให้ยืมรถ และได้ทำให้งานสงฆ์วันนี้เป็นไปได้ คือการปวารณาในภิกษุณีสงฆ์ แม่จะประสออุปสรรคมากมาย หลวงพี่วณณาเล่าให้สังฆะฟังด้วยความรู้สึกตื่นเต้น และต้องการถ่ายทอดให้สังฆะฟังว่า เราได้รอดพ้นอุปสรรคทั้งหลายมาได้อย่างไร มดดำจี้ ลุงจันตัวโก่งเลยคะ ถัดมาท่านได้กล่าวว่าขอขอบคุณสังฆะทุกรูปที่อยู่ด้วยกันมาตลอดพรรษา

หลวงพี่ หลวงพี่ หลวงพี่ ได้ให้คำตอบในทิศทางเดียวกัน ขอขอบคุณหลวงย่าที่สร้างวัดฯ ให้เรา ขอขอบคุณหลวงแม่ที่สืบสายภิกษุณีสงฆ์มาสู่พวกเราในวันนี้ ขอขอบคุณหลวงพ่อที่รอพวกเรา ในวันปวารณาในวันนี้ และให้โอวาทสั้นๆ ที่ท่านให้ไว้เดือนสติ ในการใช้ชีวิตร่วมกันในสังฆะ ขอขอบคุณหลวงแม่ที่โทรศัพท์มาให้ลูกๆ ได้อบอุ่นหัวใจ ฝ่ายการต่างประเทศนั้นหลวงพี่สุภาคยาท่านขอขอบคุณต้นโพธิ์ ที่เป็นที่พักของพระพุทธเจ้าให้ท่านได้บรรลุธรรม และขอขอบคุณหลวงแม่ที่เป็น (Role Model) เป็นแบบอย่างที่ดีของภิกษุณีทั้งหลาย และขอขอบคุณอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับหลวงพี่สุคนธาที่เป็นคนแรกที่ท่านได้รู้จัก และเป็นคำภาษาไทยที่ท่านออกเสียงได้เป็นคำแรกคือ “หลวงพี่โอ” สำหรับท่านสุภาคยาแล้วการเป็นภิกษุณีบวชใหม่ และมาไกลบ้าน ไกลเมืองเช่นนี้ บางครั้งก็มีเรื่องให้ต้องปรับตัวมากอยู่ ขอขอบคุณหลวงพี่สุคนธา ที่เข้ามาพูดคุย และ ช่วยท่านไว้ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก และผ่านพ้นจนอยู่มาครบพรรษา คราวนี้ล่ะคะ น้ำตาเริ่มท่วมวิหารแล้ว

ท่านสิกขมานาธัมมชิปปากกล่าวว่าขอขอบคุณที่หลวงแม่ได้แผ้วถางทางสำหรับภิกษุณีสงฆ์ และเปิดโอกาสให้ท่านได้เดินทางสายนี้ อย่างที่ท่านเองก็ไม่เคยคิดว่าจะได้รับโอกาสที่ดีเช่นนี้มาก่อน นำตามา อีกเป็นอันดับ ๒

มาถึงบรรดาสามเณรีของเราบ้างหลวงพี่บุญญา ท่านพิเศษกว่าใคร คราวนี้ท่านไหว้รอบวงแล้วค่ะ เรียกว่าขอขอบคุณประโยคเดียว สำหรับหลวงพี่แต่ละรูป แต่ประโยคเดียวของท่าน นั้นซาบซึ้งกินใจนัก เช่น ขอขอบคุณโยมปาร์ตน์ และโยมป้าจันทร์เพ็ญที่รอยยิ้มของท่านทั้งสองทำให้โลกนี้สว่างขึ้น ขอขอบคุณหลวงพี่วณณาที่แนะนำอย่างละเอียดในวันแรกที่มาสมัครบรรพชาในพรรษา ขอขอบคุณหลวงพี่ทุกท่านที่สอนงาน ขอขอบคุณโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลวงพี่ภาสียาที่เป็นที่ปรึกษา และไม่เคยม่าให้ซ้ำใจ พอมาถึงตรงนี้หลวงพี่วณณา บอกว่าขอหยุดแปลสักรุ่นะคะ เพราะคำพูดเพียงประโยคเดียวของหลวงพี่บุญญา เล่นเอาคนแปลน้ำตาไหลเหมือนกัน

และเพื่อให้กิจกรรมดำเนินต่อไป หลวงพี่วิณณาบอกว่า ขออนุญาตแชนะคะ เพราะถ้าพูดในลักษณะนี้ ถ้าเป็น มวยไทย เรียกว่า ไหว้รอบวงแล้วค่ะ ทันใดนั้นทุกคนก็หัวเราะขึ้นมาในที่ พร้อมความซาบซึ้งที่เอ่อท้นในหัวใจ

สุดท้ายมาถึงสิกขมานาธัมมปาณีกกล่าวไว้อย่างน่าประทับใจค่ะว่า ตลอดช่วงพรรษาเป็นเวลาที่ท่านได้รู้จัก นิสสัยของหลวงพี่แต่ละรูป เป็นโอกาสที่ตัวท่านได้พัฒนาตนเอง ท่านอยากบอกว่าหลวงพี่ทุกรูปของเราล้วนมีความสามารถที่แตกต่างหลากหลายออกไป ดังนั้นขอให้หลวงพี่ทุกรูปอย่าด้อยค่าตัวเองนะคะ อย่าคิดว่าตัวเองไม่มีความหมายอะไร ท่านเป็นกำลังใจให้หลวงพี่ทุกรูปค่ะ

จากนั้นหลวงพี่ทุกรูปได้กล่าวขมากรรมซึ่งกันและกัน ในสิ่งที่ล่วงเกินทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งที่รู้ และไม่รู้ ทั้งที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ ขอขมา และขอโทษกรรมซึ่งกันและกันค่ะ สมกับที่เป็นวันมหาปวารณา

ชุมชนชาววัด

“มดดำ”

ช่วงนี้เป็นช่วงเข้าพรรษาที่วัดทรงธรรมกัลยาณีของเราอุ้นหนาฝาคั่งไปด้วยสมาชิกสังฆะทั้งหลายหลวงพี่ภิกษุณีสิกขมานา และสามเณรรวมทั้งสิ้น ๑๔ รูป ในช่วงระหว่างวันเรามีการเรียนการสอนพระธรรมวินัยโดยหลวงแม่ ตกบ่ายก็มีกิจกรรมถวายแรงในช่วงนี้ ทำให้สังฆะของเราขับเคลื่อนไปได้เป็นอย่างดี หลวงพี่ที่วัดฯ ได้รับประโยชน์สูงสุด พร้อมกันทั้งบุนและบู้ สนุกสนานบันเทิงธรรมทั้งในเวลาที่เรามีการเรียนการสอนและในเวลาที่เราทำงานร่วมกันค่ะ

ช่วงนี้ภัยพิบัติเข้าถาโถมประชาชนคนไทย ภิกษุณีสงฆ์ที่วัดฯ ของเราก็ไม่อยู่เฉยค่ะ ทราบว่าน้ำท่วมทางเมืองเหนือ สังฆะร่วมด้วยช่วยกันจัดเสื้อผ้า ข้าวสารอาหาร ยารักษาโรคต่างๆ ส่งไปยังผู้ประสบภัย นี่เป็นศีลโพธิสัตว์ที่สำคัญที่เราต้องรักษา ตามแนวทางปฏิบัติที่วัดฯ ของเราดำเนินตามแนวทางโพธิสัตว์ที่จะอุทิศช่วยเหลือสรรพสัตว์ที่ได้ทุกข์ และได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรสาธารณกุศลที่ช่วยส่งต่อเข้าของต่างๆ ให้ถึงมือผู้ประสบภัย ขออนุโมทนาจากใจค่ะ

๒๐ ก.ค.๖๗

วันเข้าพรรษาญาติโยมปวารณาภิกษุณีสงฆ์ให้จำพรรษาที่อารามของเรา โดยญาติโยมจะดูแลให้สังฆะถึงพร้อมด้วยปัจจัย ๔

สำหรับความช่วยเหลือของเราเพื่อดูแลผู้ประสบภัยน้ำท่วมโดยความช่วยเหลือของเราที่ส่งไปในชุดแรกคือ วันที่ ๓๐ ส.ค.ที่ผ่านมาวัดทรงธรรมกัลยาณิฯ มอบเสื้อผ้า ข้าวสาร อาหารแห้ง ที่เรามีอยู่เพื่อที่จะส่งไปให้ผู้ประสบภัยทางเมืองเหนือ โดยมีมูลนิธิเพชรเกษมมารับมอบ ขออนุโมทนา

ถัดจากนั้นวันที่ ๑๖ ก.ย. เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ทางวัดฯ ของเราได้จัดเข้าของไปบริจาคในพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม ได้แก่ ข้าวสาร อาหารแห้ง ของใช้จำเป็น และยาต่างๆ โดยมีมูลนิธิสุขศาลาอนุเคราะห์ จ.นครปฐม มารับมอบสิ่งของที่วัดฯ โดยจะไปมอบให้กับผู้ประสบภัยที่จังหวัดหนองคายค่ะ

๑ ส.ค.๖๗

เปิดตัวหนังสือ This Fresh Existence ณ สยามสมาคม เขียนโดย คุณ Cindy Rasicot เป็นผลงานที่กล่าวถึงหลวงแม่ภิกษุณีธัมมฉันทมหาเถรีในฐานะที่เป็นลูกศิษย์และได้น้อมนำคำสอนของท่านไปปฏิบัติ

๑๕ ส.ค.๖๗

คุณกิติ นະวาระพร้อมครอบครัว มาทำบุญวันเกิด
ครบ ๖๙ ปี ขอให้มีความสุขความเจริญ

หลวงพี่ธัมมชิปปาถวายหนังสือพระ
ไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษและโน้ตบุคเพื่อการ
สืบค้นข้อมูล โมนทนาสาธุ

๒๔ ส.ค.๖๗

หลวงแม่ นำภิกษุณีสงฆ์วัดทรงธรรมฯ และลูกทิตไป
อนุสาวรีย์วีรชนที่บางระจัน จ.สิงห์บุรี เพื่อทำบุญอุทิศกุศลให้
แก่วีรชนที่เสียสละเลือดเนื้อ และชีวิตยันทัพพม่าไว้ในช่วงปี
พ.ศ.๒๓๐๘-๒๓๐๙ พม่าตีถึง ๗ ครั้ง ค่ายแตกเพราะไม่ได้รับ
การสนับสนุนจากทัพหลวง เมื่อค่ายแตก พม่าก็เคลื่อนทัพเข้า
โจมตีกรุงศรีอยุธยาได้โดยง่าย

วันนี้เราได้ไปทำบุญใหญ่ ไปสักการะสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ที่ดอนเจดีย์ จ.สุพรรณบุรี สถานที่ทรง
กระทำยุทธหัตถี ได้ช่วยชนะเหนือพม่า โดยมีอาจารย์วารุ ลูกทิตเป็นวิทยากร

หลวงแม่ นำภิกษุณีสงฆ์วัดทรงธรรมและลูกทิตถวายจีวรที่วัดโพธิ์ ๙ ตัน หลวงพ่อท่านเมตตามาก
ออกมาส่งด้วยตัวท่านเอง

๔-๖ก.ย.๖๗

วัตรทรงธรรมกัลยาณีเป็นเจ้าภาพ
สวดพระอภิธรรม แต่คุณวันชัย ปรียาไพโรดม
สามีคุณจันทร์เพ็ญ ปรียาไพโรดมผู้ให้การสนับสนุน
สนุนวัตรฯ มาตลอดกว่า ๔๐ปี

๒๑ ก.ย.๖๗

พิธีมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนโรงเรียนวัดไผ่จรเข้ในโครงการภิกษุณีความรับผิดชอบต่อเยาวชนไทย
โดยภิกษุณีสงฆ์และโพธิธิดาสาววัตรทรงธรรมฯ ในครั้งนี้พิเศษเพราะมีพระภิกษุณีสุภาคยา ร่วมกิจกรรมด้วยท่านได้เล่า
นิทานให้เด็กๆ ฟัง โดยมีคุณวรฉัตร กบิลสิงห์ เป็นผู้แปล และสวดมนต์ให้พรเด็กๆ ทำนองศรีลังกา

๒๙ ก.ย.๖๗

คณะชาวรัสเซียมาเยี่ยมชมวัตรฯ จำนวน ๒๐ ท่านค่ะ
มีหลวงพี่ธัมมวณณา หลวงพี่สุภาคยาชาวศรีลังกา หลวงพี่ธัมมชิปปาชาว
อเมริกัน และหลวงพี่ธัมมสุคนธาให้การ ต้อนรับค่ะ

๗ ต.ค.๖๗ คณะVegan จากสหรัฐอเมริกาจำนวน ๑๕ คน มาเยี่ยมชมวัตรและรับประทานอาหารมังสวิรัตที่
วัตรฯ ของเรา พร้อมถวายสังฆทานแด่ภิกษุณีสงฆ์ ขออนุโมทนา

๑๕ ต.ค.๖๗ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมาสัมภาษณ์หลวงพี่ฉั่มมวัฒนาเรื่องขั้นตอนการบวชภิกษุณี และการมีภิกษุณีมีผลดีอย่างไรในสังคมไทย

๖ ต.ค.๖๗ วันคล้ายวันเกิดของท่านครบ๘๐ปี ของหลวงแม่ฉั่มมัทนันทมหาเถรี ในโอกาสนี้ลูกๆ ภิกษุณีสังฆะ และลูกศิษย์ มาร่วมทำบุญที่วัดระฯ ถวายกุศลแด่หลวงแม่ด้วยกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ พิธีถวายกองทาน สวดมนต์บูชาพระพุทธเจ้าไภษัชยคุรุฯ และสวดมหาสมยสูตรที่ภิกษุณีสงฆ์ได้ฝึกฝนมาโดยเฉพาะเพื่อถวายหลวงแม่ในโอกาสพิเศษนี้ โดยมีหลวงพี่ภิกษุณีสุภาคยาเป็นผู้นำในการสวดทำนองศรีลังกา

ลูกๆ ขอมอบกลอนบทนี้ถวายหลวงแม่ค่ะ

ในโอกาสหลวงแม่อายุครบ ๘๐ปี

๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

ภิกษุณีสงฆ์วัตรทรงธรรมกัลยาณี

ขอแสดงกตัญญูตาจิตแด่หลวงแม่ภิกษุณีธัมมนันท์ตามหาเถรี

๒ ตุลาคม มาบรรจบครบอีกรอบ

ใจลูกลมอบกุศลผลบุญผัน

ให้หลวงแม่เป็นสุขทุกคืนวัน

หลวงแม่ปล้นมีกายใจที่แข็งแรง

ขอพรพระพุทธเจ้าเหล่าโพธิสัตว์

มาประทับในใจจิตมิหวั่นไหว

ภิกษุณียืนหยัดได้ในเมืองไทย

หลวงแม่ได้ให้กำเนิดจึงเกิดมา

น้อมมหากรรณาเมตตาจิต

กราบทุกทิศพระพุทธเจ้าทุกเหล่าหนา

กราบพระไภษัชยคุรุฯ ทุกเวลา

ขอบูชาหลวงแม่เป็นร่มโพธิ์ไทร

กราบ ภิกษุณีธัมมันทา

ผู้กล้าหาญ

ใจสะคราญ

งามสดใส

ไร้สิ่งแฝง

ท่าน เป็นแรง

บันดาลใจ

ไม่เคลือบแคลง

ท่าน ส่องแสง

สว่างไสว

ให้เห็นธรรม

“ธีรนาฏ โชควัฒนา”

วัตรทรงธรรมกัลยาณี

ขอขอบคุณผู้สนับสนุน

-บริษัท ไอเร็กซ์ เทรดดิ้ง จำกัด

-บริษัท ภัทกฤษ เฮลท์ แคร์ เซ็นเตอร์ จำกัด

-ห้างหุ้นส่วนจำกัด PNK พลาสติก

-ครอบครัวรังสยาธ

-ครอบครัวออมสิน ทวีโชค

-คุณยายคำพร แกมอินทร์

-ครอบครัวไม่อ่อนมือ

-คุณโมนิก้า แทตเดย์

และทุกท่านที่ให้การสนับสนุนมาตลอด

โครงการบรรพชาสามเณรี ๕ วัน จำนวน ๕๐ รูป
ถวายพระราชกุศลแด่พระราชวงศ์จักรี ๖ เมษายน
ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ ธันวาคม
สนใจติดต่อติดต่อขอรายละเอียดได้ที่ ๐๑๔ ๒๕๔ ๒๗๐

ช่องทางติดต่อ

โทร : ๐๑๔ ๒๕๔ ๒๗๐

Facebook : วัดทรงธรรมกัลยาณี

หากประสงค์ที่จะสนับสนุนทางการเงิน
สามารถโอนเข้าบัญชีเลขที่ 649-2-28591-1
ธ.ไทยพาณิชย์ ชื่อบัญชี "กองทุนวัดทรงธรรมกัลยาณี"

หรือผ่านสามารถโอนปัจจัยโดยตรง

LINE QR CODE:

